

LÒNG CHÚA THƯƠNG XÓT

Địa chỉ : 289 Hai Bà Trưng, P.8, Q.3, TPHCM

Email : longthuongxotgp@yahoo.com

Website : longchuathuongxot.vn

ĐT : 38.290.093

06/2012

“Con hãy biết rằng: Bất cứ hành vi tốt lành nào con làm cho bất cứ ai, Cha đều chấp nhận như thể con làm cho chính Cha”

(NK 1768)

(Lưu hành nội bộ)

CHÚC MỪNG BỔN MẠNG

Hòa chung niềm vui cùng toàn thể Giáo Hội hoàn vũ mừng kính trọng thể Sinh nhật thánh Gioan Baotixita ngày 24/6/2012.

**Cộng Đoàn Lòng Chúa Thương Xót Tổng Giáo Phận
Kính Chúc Mừng Lễ Bổn Mạng:**

**Đức Hồng Y GB. PHẠM MINH MÃN
Cha Tổng Đại Diện GB. HUỲNH CÔNG MINH
Cha Tổng Linh Hướng GB. VÕ VĂN ÁNH**

Nguyện xin Chúa và Mẹ Maria qua lời cầu bầu của Thánh Gioan Baotixita, ban cho Đức Hồng Y, Cha Tổng Đại Diện, Cha Tổng Linh Hướng được dồi dào sức khỏe và tràn đầy Hồng Ân để hoàn thành tốt nhiệm vụ Mục Tử.

CHÚC MỪNG BỔN MẠNG

Hòa chung niềm vui cùng toàn thể Giáo Hội hoàn vũ mừng kính trọng thể hai thánh Phêrô và Phaolô tông đồ ngày 29/6/2012.

**Cộng Đoàn Lòng Chúa Thương Xót Tổng Giáo Phận
Kính Chúc Mừng Lễ Bổn mạng:**

Đức Cha Phụ Tá PHÊRÔ NGUYỄN VĂN KHẨM

Kính Chúc Đức Cha luôn an vui, mạnh khỏe. Nguyên xin Chúa đổ tràn đầy Hồng Ân và soi sáng Đức Cha trên con đường Mục Tử.

Tình Yêu của Thánh Tâm Chúa Giêsu và sự đáp trả của chúng ta

Lm. JB. Võ Văn Ánh

1. Lạy Chúa, xin dạy chúng con yêu mến Chúa.

Một hôm các Tông đồ van xin Chúa Giêsu: "**Lạy Thầy, xin dạy chúng con cầu nguyện**" (Lc 11, 1) và Chúa Giêsu đã dạy các ông Kinh Lạy Cha: "Lạy Cha chúng con ở trên trời. Chúng con nguyện Danh Cha cả sáng. Nước Cha trị đến. Ý Cha thể hiện dưới đất cũng như trên trời. Xin Cha cho chúng con hôm nay lương thực hằng ngày. Và tha nợ chúng con, như chúng con cũng tha kẻ có nợ chúng con. Xin chớ để chúng con sa chước cám dỗ, nhưng cứu chúng con cho khỏi mọi sự dữ".

Cũng vậy ngày hôm nay, trong thế kỷ 21 này, chúng ta cũng cần phải xin Chúa Giêsu: **Lạy Chúa xin dạy chúng con yêu mến Chúa.** Khi chúng ta khẩn khoản xin Chúa "Lạy Chúa, xin dạy chúng con" tức là chúng ta đã nhận biết Chúa là Thầy và chính Chúa Giêsu khi còn tại thế, đã nồng nhiệt khuyên dạy chúng ta: "**Hãy học với Tôi, vì Tôi hiền lành và khiêm nhường trong lòng**" (Mt 11, 16). Sỡ dĩ, Chúa Giêsu phải mời gọi như thế là để cổ vũ những người đang khó nhọc dưới ách của Lễ luật và những tập tục Do Thái giáo đang đè nặng trên họ. Còn ngày hôm nay, trong thiên niên kỷ thứ ba này, chúng ta đang sống trong Lễ luật mới là mến Chúa và yêu người

"Người phải yêu mến Chúa, Thiên Chúa của người hết lòng, hết linh hồn, hết trí khôn và hết sức lực người và người phải yêu người lân cận như chính mình" (Mc 12, 30).

2. Yêu thương thật sự là gì?

Chúng ta có một người, đã thật sự yêu thương chúng ta cách hoàn hảo. Đó là **Đức Giêsu**. Ngài đã có nơi mình một con tim của Thiên Chúa. Con tim là nguồn mạch yêu thương. Tất cả các sách Tin Mừng đều nói với chúng ta về tình yêu của Trái Tim Thiên Chúa. Khi ông Philipphê hỏi Chúa Giêsu: "*Lạy Thầy, xin tỏ cho chúng con thấy Chúa Cha, như thế là chúng con mãn nguyện*" (Ga 14, 8). Đức Giêsu trả lời cho Philipphê: *Thầy đã ở với anh em bấy lâu, thế mà anh Philipphê chưa biết Thầy ư? Ai thấy Thầy là thấy Chúa Cha, sao anh lại nói: Xin tỏ cho chúng con thấy Chúa Cha* (Ga 14, 9). Nếu chúng ta muốn khám phá được tình yêu của Thiên Chúa. Có một phương cách rất hữu hiệu là chúng ta phải học hỏi với Chúa Giêsu.

Vào thế kỷ 17, có một Nữ tu Dòng Thăm Viếng là Magarita Maria, được điểm phúc thấy Chúa Giêsu hiện ra nhiều lần và bày tỏ: "**Đây là Trái Tim đã yêu thương loài người quá bội**". Việc tôn sùng tình yêu của Trái Tim Chúa Giêsu được phổ biến trong khắp Giáo hội nhờ Nhà Dòng Thăm Viếng.

Vào năm 1965, Đức Giám mục Karol, người Ba Lan, đi hành hương đến Nhà Dòng Paray le Monial và sau 13 năm, Đức Giám mục này được bầu làm Giáo Hoàng lấy tên là Gioan Phaolô II vào ngày lễ kính Thánh nữ Magarita Maria.

Những suy niệm của Ngài đã bày tỏ lòng tôn sùng đối với Thánh Tâm Chúa Giêsu, bảo đảm cho chúng ta rằng việc tôn sùng Thánh Tâm đã thật sự đáp ứng nhu cầu của thế giới hôm nay, vì loài người đang khao khát một tình yêu chân thật.

3. Đáp trả tình yêu của Chúa Giêsu.

Khi chúng ta suy niệm về việc Trái Tim Chúa Giêsu bị lưỡi đòng đâm thấu như Tin Mừng Thánh Gioan tường thuật (Ga 19, 33) chúng ta sẽ thấy xuất hiện **một tình yêu trọn vẹn của Chúa Giêsu** đối với chúng ta và đối với Chúa Cha. Chỉ cần

mở sách Tin Mừng chúng ta sẽ gặp tình yêu chạnh thương của Chúa Giêsu đối với những người bé nhỏ ốm đau và ưu phiền.

Về tình yêu con thảo đối với Chúa Cha, chúng ta thấy Chúa Giêsu là người con chí ái của Đức Chúa Cha, Ngài thực hiện hoàn toàn ý muốn của Chúa Cha. Ngài mời gọi chúng ta hãy đi vào tình yêu của Chúa Ba ngôi.

Ngay bây giờ trong ngày hôm nay chúng ta hãy mau mắn đáp trả tình yêu của Chúa Giêsu, là tình yêu đã cứu vớt chúng ta. Đức Chân Phước Gioan Phaolô II đã nói: *"Hiện tại và mãi mãi chúng ta được bao bọc trong tình yêu của Thánh Tâm Chúa Giêsu, một trái tim đã yêu thương con người cách vô vàn"*. Sự đáp trả tình yêu Chúa, đòi **chúng ta phải dâng cho Chúa tất cả đời sống lao động và việc Tông đồ của chúng ta và phải tham dự vào tình yêu của Trái Tim Chúa** bằng sự cử hành Bí Tích Thánh Thể và châu Thánh Thể.

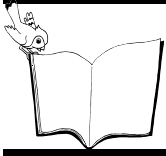
Có ba phương cách để tham dự vào tình yêu của Chúa Giêsu.

- Chúng ta kết hiệp vào hiến tế của Thập giá.
- Khi hiệp lễ, chúng ta phải để mình được cuốn hút vào hiến dâng và thờ lạy Đức Kitô Linh mục.
- Trong thờ lạy, chúng ta phải đi vào trong sự cuốn hút của tình yêu, là nguồn mạch của mọi tiến bộ và hiệu quả Tông đồ.

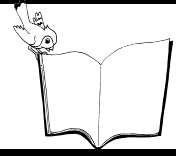
4. Kết luận

- **Đức Thánh Cha Piô XII nói:** *"Các con sẽ múc được nguồn mạch cứu độ nơi Trái Tim Chúa Giêsu cùng với sự hoan lạc"*.
- **Chân phước Gioan Phaolô II:** *"Chớ gì các con đến nguồn suối hằng sống này là nguồn suối của tình yêu Chúa, đã chết và sống lại vì chúng ta"*.

Lạy Thánh Tâm Chúa Giêsu là nguồn suối sự sống và sự thánh thiện, xin đổ tràn tình yêu Chúa trên chúng con. Amen.

SỐNG LỜI CHÚA

LỄ CHÚA BA NGÔI - B (Mt 28, 16-20)

Tin Mừng Chúa Giêsu Kitô theo Thánh Matthêu

Khi ấy, mười một môn đệ đi về Galilêa, đến núi Chúa Giêsu chỉ trước. Khi thấy Người, các ông thờ lạy Người, nhưng có ít kẻ còn hoài nghi. Chúa Giêsu tiến lại nói với các ông rằng: "Mọi quyền năng trên trời dưới đất đã được ban cho Thầy. Vậy các con hãy đi giảng dạy muôn dân, làm phép rửa cho họ nhân danh Cha, và Con, và Thánh Thần; giảng dạy họ tuân giữ mọi điều Thầy đã truyền cho các con. Và đây Thầy ở cùng các con mọi ngày cho đến tận thế".

Chia sẻ Lời Chúa

HAY THÔI BỎ ĐI

Đứng trước mầu nhiệm Chúa Ba Ngôi, một số nhà thần học đề nghị: Hay thôi bỏ đi, đừng động vào mầu nhiệm này nữa, vì sẽ không bao giờ có thể hiểu được tường tận. Mà khi đã không thể hiểu được tường tận, sẽ dễ làm người ta rối trí, rồi đâm ra nghi ngờ và thế là niềm tin vào Chúa bị gãy đổ. Nhất nữa, đó là mầu nhiệm chính yếu của Giáo Hội.

Thực vậy, nếu tất cả nhân loại họp lại cũng không thể khám phá ra được mầu nhiệm này. Sở dĩ chúng ta biết được, là nhờ sự mạc khải, hé mở của Chúa Giêsu mà thôi. Nhưng không phải vì không thể hiểu được tường tận mà ta lại gạt đi, không nói tới. Thực ra, trí óc con người luôn ở mức độ

giới hạn, lúc nào cũng là non nớt và ấu trĩ khi so sánh với sự hiểu biết diệu kì của Thiên Chúa. Nhưng dù sao, sự hé mở chân lý này, cũng giúp nâng cao rất nhiều trong cái nhìn của chúng ta. Vì thế, chúng ta cũng phải cố gắng hết sức, dựa vào những gì Chúa Giêsu đã dạy, để khám phá nhiều hơn về vẻ đẹp và sự lạ lùng của Thiên Chúa.

Hơn thế nữa, qua lời dạy của Chúa, ta thấy mầu nhiệm này, không phải là một chuyện ảo ảnh xa xôi, nhưng lại vô cùng gần gũi và liên hệ mật thiết với cuộc sống của chúng ta, hơn chúng ta tưởng nhiều. Câu chuyện xảy ra ở bờ sông Giócđan, khi Chúa Giêsu bắt đầu giai đoạn rao giảng, là một minh họa rõ nét cho mầu nhiệm này. Chúa Giêsu đứng đó. Chúa Cha từ trên cao nói xuống: "Này là Con Ta yêu dấu", Chúa Thánh Thần dưới hình chim bồ câu đậu trên đầu Người.

Con người chúng ta được dựng nên bằng vật chất và cuộc sống chung quanh ta, cũng toàn là vật chất. Vì thế, cái nếp suy nghĩ của ta, cũng mang tính chất của vật chất: Cái này và cái kia. Trong bản tính thiêng liêng phi vật chất của Thiên Chúa, thì không giống thế. Tuy là Ba Ngôi, nhưng cũng chỉ là một Thiên Chúa. Một hình ảnh gợi ý để dễ hiểu hơn: Giờ phút này, liền một lúc ta có thể nghĩ tới ba người bạn, hình ảnh ba người bạn đang đứng trong đầu ta. Tuy vẫn là ba người, nhưng cũng chỉ trong suy nghĩ của ta. Ta chỉ có thể PHÂN BIỆT, chứ không thể phân chia từng người được.

Cao vời hơn suy nghĩ của ta nhiều lần. Thiên Chúa là Đấng thiêng liêng. Mà thế giới thiêng liêng vượt hẳn khỏi những kinh nghiệm ta có, vì kinh nghiệm của ta, đều phát xuất từ vật chất, khiến ta chẳng thể nào hiểu được. Vì thế, đứng trước mầu nhiệm này, chỉ có một con đường duy nhất, giúp ta hiểu thấu, là đi vào con đường Đức Tin. Với niềm tin sắt son, ta sẽ dần dần khám phá ra được muôn điều kì diệu của mầu nhiệm cao cả này.

Gợi ý suy niệm:

- 1- Linh hồn bạn là đền thờ của Chúa Ba Ngôi không?
- 2- Bạn có mối liên hệ nào với Chúa Ba Ngôi?

LỄ MÌNH MÁU CHÚA – B (Mt 14, 12-16. 22-26)

Tin Mừng Chúa Giêsu Kitô theo Thánh Marcô

Ngày thứ nhất trong tuần lễ ăn bánh không men là ngày giết chiêm mừng lễ Vượt Qua, các môn đệ thưa Chúa Giêsu rằng: "Thầy muốn chúng con đi dọn cho Thầy ăn Lễ Vượt Qua tại đâu?" Người liền sai hai môn đệ đi và dặn rằng: "Các con hãy vào thành, và nếu gặp một người mang vò nước thì hãy đi theo người đó. Hễ người ấy vào nhà nào thì các con hãy nói với chủ nhà rằng: Thầy sai chúng tôi hỏi: 'Căn phòng Ta sẽ ăn Lễ Vượt Qua với các môn đệ ở đâu?' Và chủ nhà sẽ chỉ cho các con một căn phòng rộng rãi dọn sẵn sàng và các con hãy sửa soạn cho chúng ta ở đó". Hai môn đệ đi vào thành và thấy mọi sự như Người đã bảo và hai ông dọn Lễ Vượt Qua.

Đang khi họ ăn, Chúa Giêsu cầm lấy bánh, đọc lời chúc tụng, bẻ ra và trao cho các ông mà phán: "Các con hãy cầm lấy, này là Mình Ta". Rồi Người cầm lấy chén, tạ ơn, trao cho các ông và mọi người đều uống. Và Người bảo các ông: "Này là Máu Ta, Máu tân ước sẽ đổ ra cho nhiều người. Ta bảo thật các con: Ta sẽ chẳng còn uống rượu nho này nữa cho đến ngày Ta sẽ uống rượu mới trong nước Thiên Chúa". Sau khi hát Thánh Vịnh, Thầy trò đi lên núi Cây Dầu.

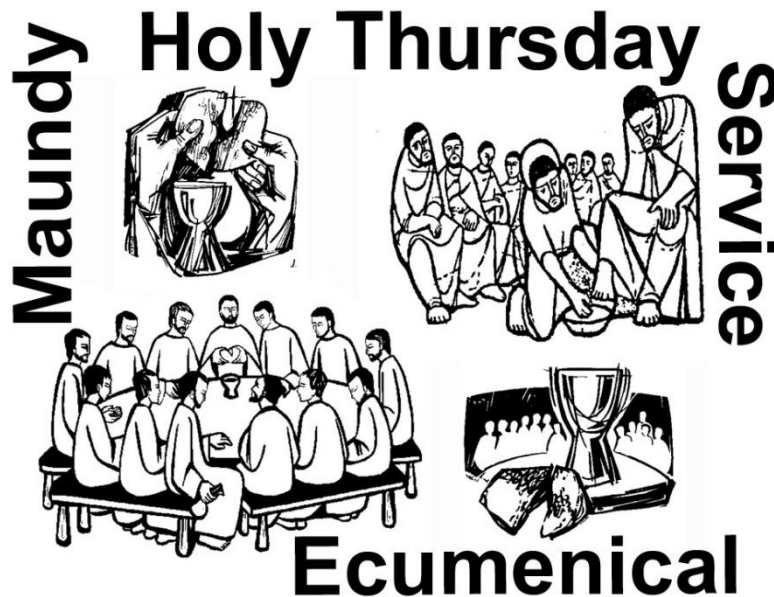
Chia sẻ Lời Chúa

ĐƯA TAY RA ĐI EM

Ngỡ ngàng đến tột cùng trong tâm trí. Tôi ngược mắt lên, nhìn đăm đăm vào Chúa. Chúa đang ngồi trước mặt; đôi mắt yêu thương nhìn từng người. Cái nhìn ngọt ngào làm sao, dịu êm biết mấy. Rồi rất đột ngột dịu dàng. Ngài cầm lấy chiếc bánh không men, bẻ ra, trao cho từng người và nói: "Tất cả các con hãy cầm lấy mà ăn, vì này là mình Thầy". Sao Thầy không cho cả chiếc bánh, mà lại bẻ ra từng phần, để mỗi người chỉ được một phần. Chỉ có một sự sống duy nhất thôi con. Mỗi người chúng con, là một phần sống của Thầy. Thầy trao cho mỗi người một phần, nhưng cũng là trọn vẹn sự sống của Thầy.

Tình yêu không thể phân chia con ạ! Mà tình yêu là một sự hiệp nhất. Từng người nhận sự sống của Thầy, nhưng không tách ra khỏi Thầy, và cũng không tách ra khỏi nhau. Tất cả vẫn ở trong Thầy, và nên một với Thầy và với nhau.

Các con hãy cầm lấy mà ăn. Lời mời gọi đến mọi người, không trừ một ai. Thầy mời con cầm lấy. Cái gì thế thưa Thầy?

Tiền hay vàng bạc đá quý. Không, những thứ đó là những thứ tầm thường vật chất hư hỏng. Tặng vật Thầy trao, phải là món quà vô giá từ trời xuống. Cao quý hơn tất cả. Tiền bạc, đá quý, không thể nuôi sống con người, cùng lắm cũng chỉ là

nguyên nhân tạo được điều kiện, để nuôi sống sự sống thân xác. Món quà Thầy trao, không những chỉ nuôi được thân xác, mà còn nuôi được sự sống linh hồn thần linh.

Vì này là mình Thầy. Chúa ơi! Lạ lùng quá. Không thể hiểu được. Đây là mình Thầy sao? Miếng bánh mà! Đúng, miếng bánh đó nhưng bề ngoài thế thôi, còn bên trong Ta đã thay đổi bản tính của nó rồi; bằng một quyền năng vô biên của một Thiên Chúa, Đấng duy nhất, sắp đặt bản tính của mọi sự vật, mới có thể làm được. Nhưng sao khi cầm lấy và ăn con thấy mùi vị của bánh chứ không phải mùi vị của thịt? Tâm thường thế con. Nếu Ta cho con hưởng mùi vị của thịt, con sẽ sợ. Bản tính con người không phải giống ăn thịt tươi. Tặng vật Ta trao cao siêu, phải vượt qua những đối tượng của ngũ quan, mà chỉ duy nhất, với con mắt đức tin, con mới có thể nhận ra được.

Cầm lấy mà ăn đi con. Sao con rụt rè thế? Hay tại bàn tay con nhơ nhớp? Hay con bị ma quỷ xúi giục, muốn từ chối, để sự sống của Ta không ở trong con và bóng tối của hỏa ngục lại

tiếp tục thống trị hồn con. Ta đang mời con đó. Đến tòa giải tội rửa tay, rửa hồn đi con, để rồi cầm lấy mà ăn. Lương thực này, sẽ tăng sức cho hồn con; và sẽ làm cho sự sống vĩnh cửu sẽ triển nở trong con.

Gợi ý suy niệm:

- 1- Bạn thấy có ai yêu bạn bằng Chúa chưa?
- 2- Có bao giờ bạn từ chối lời Chúa mời gọi hay chưa?

CHÚA NHẬT XI THƯỜNG NIÊN – B (Mc 4, 26-34)

Tin Mừng Chúa Giêsu Kitô theo Thánh Marcô

Khi ấy, Chúa Giêsu phán cùng dân chúng rằng: “Nước Thiên Chúa giống như người kia đã gieo hạt xuống đất: người đó ngủ hay thức, đêm hay ngày, hạt giống cứ đâm mầm và mọc lên thế nào người đó cũng không hay biết nữa. Đất tự nó làm cây lúa mọc lên: trước hết thành cây, rồi đâm bông, rồi kết hạt. Và khi lúa chín, người ấy liền gặt vì đã đến mùa”.

Người còn phán: “Chúng ta sẽ lấy gì mà hình dung nước Thiên Chúa? Hay dùng dụ ngôn nào mà so sánh nước đó được? Nước đó giống như hạt cải, khi gieo xuống đất thì nhỏ bé nhất trong tất cả các hạt trên mặt đất. Nhưng khi gieo rồi, nó mọc lên thành cây rau lớn nhất, và đâm những cành to, đến nỗi chim trời có thể tới núp bóng được”. Người dùng nhiều dụ ngôn như thế mà rao giảng lời Chúa cho họ, tùy sức họ có thể hiểu được, và Người chỉ nói với họ bằng dụ ngôn, nhưng khi ở riêng với các môn đệ, Người giải thích tất cả cho các ông.

Chia sẻ Lời Chúa

GÁNH THỐC VÊ

Phạm Viết Chung là một sinh viên Phật tử. Đứng đầu trong cuộc thi tốt nghiệp đại học y Saigon. Nhà trường muốn giữ anh lại cho công việc giảng dạy, nhưng anh từ chối. Đơn xin việc

của anh làm cả dàn giáo sư ngạc nhiên. Anh xin về trại phong ở Bến Sắn, Bình Dương để phục vụ. Người ta bảo: Chẳng Chung nó điên. Mà Chung điên thật, chính cái điên của ba người thầy vô cùng đáng kính đã làm Chung điên.

Hình ảnh đầu tiên làm đảo lộn suy nghĩ của Chung là hình ảnh của Đức Cha Cassaigne, một giám mục của địa phận Sài Gòn. Sau khi rời chức vụ, lại trở về trại cùi Di Linh, để tiếp tục sống chung với những người mắc bệnh cùi, và chết tại đó. Sao ngài lại lựa chọn đại đột thế? Lý do nào đã khiến Ngài từ bỏ vinh quang, để chọn lấy đau đớn, nghèo khó như vậy. Người thầy thứ hai đã làm sinh viên Chung bị điên là một bậc thầy người Bỉ, dạy môn phôi thai học, giáo sư Lichtenberger. Một giáo sư vô cùng uyên bác, nhưng lại luôn rất hiền lành và khiêm tốn. Sự uyên bác ấy đã làm say mê Chung, và sự say mê ấy đã dâng tới cực điểm, khi khám phá ra, vị giáo sư ấy là một linh mục công giáo. Người thầy thứ ba là sơ Loan, bà nhất của cộng đoàn Nữ Tử Bác Ái, nơi trại phong Bến Sắn. Sự hy sinh và tình yêu nhân ái của sơ dành cho các bệnh nhân, đã làm cho sinh viên Chung phải chao đảo, ngỡ ngàng. Để rồi cuối cùng vào năm 1994, bác sĩ Chung đã xin được học đạo và sau một thời gian tìm hiểu, bác sĩ Chung đã xin đi tu. Và vào năm 2011 vừa qua, Giáo Hội đã có một tân linh mục: Augustinô Phạm Viết Chung.

Nước trời ví như hạt giống được gieo xuống đất. Dù người ấy ngủ hay thức, hạt giống vẫn cứ mọc lên. Đức Cha Cassaigne, Cha Lichtenberger, Sơ Loan, đã gieo những mảnh yêu thương một cách quảng đại vô tư; nhưng không ngờ, tình yêu cao cả ấy, hạt giống ấy, đã rơi vào cánh đồng tâm hồn của Phạm Viết Chung.

Những hạt giống của tám mối phúc thật, mà chúng ta gieo vãi, sẽ không bao giờ trở nên vô ích và rơi vào quên lãng. Ngay cả những lời nói, những hành động, thật nhỏ bé khiêm tốn, làm vì Chúa, và vì tình yêu đối với đồng

loại, sẽ có ngày sẽ trở nên ích lợi lớn lao, như dụ ngôn Chúa vừa nói: "Hạt cải, là loại nhỏ nhất trong các hạt giống, nhưng khi gieo rồi, nó mọc lên, sẽ trở thành một thứ cây to hơn mọi thứ rau cỏ, xum xuê đến nỗi chim trời tới làm tổ dưới bóng".

Gợi ý suy niệm:

1- Bạn có gieo được hạt giống nào của Tin Mừng trong đời bạn chưa?

2- Lời nói nào, hay hành động nào trong đời, khiến bạn phải suy nghĩ?

SINH NHẬT THÁNH GIOAN TÂY GIÁ (Lc 1, 57-66. 80)

Tin Mừng Chúa Giêsu Kitô theo Thánh Luca

Khi đến ngày sinh, bà Êlisabeth sinh hạ một con trai. Láng giềng bà con nghe biết Chúa đã tỏ lòng nhân hậu lớn lao đối với bà liền đến chúc mừng bà. Ngày thứ tám, người ta đến làm phép cắt bì cho con trẻ, và họ lấy tên Dacaria của cha nó mà đặt cho nó. Nhưng bà mẹ đáp lại rằng: "Không được, nó sẽ gọi tên là Gioan". Họ bảo bà rằng: "Không ai trong họ hàng bà có tên đó". Và họ làm hiệu hỏi cha con trẻ muốn gọi tên gì. Ông xin một tấm bảng và viết: "Tên nó là Gioan". Và mọi người đều ngỡ.

Bỗng chốc lưới ông mở ra, và ông liền chúc tụng Chúa. Mọi người lân cận đều kinh hãi. Và trên khắp miền núi xứ Giudêa, người ta loan truyền mọi việc đó. Hết thảy những ai nghe biết đều để bụng nghĩ rằng: "Con trẻ này rồi sẽ nên thế nào? Vì quả thực, bàn tay Chúa đã ở với nó". Con trẻ lớn lên, mạnh mẽ trong lòng: nó ở trong hoang địa cho đến ngày tỏ mình ra cùng dân Israel.

Chia sẻ Lời Chúa

MỘT CON TRẺ LẠ LÒNG

Lm Giuse Nguyễn Hưng Lợi (DCCT)

Việc lạ lòng của Gioan Tẩy Giả đã được đánh dấu ngay từ lúc cha mẹ của Gioan đặt tên cho ông. Thường thì dân Do Thái tên của người cha, tên của họ hàng nội phải được đặt tên cho đứa bé mới sinh ra. Ở đây, cái huyền diệu, linh thánh đã xảy ra ngay lúc cắt bì cho con trẻ. Lúc cắt bì cũng là lúc đặt tên cho đứa bé. Mọi người cứ tưởng lấy tên cha Giacaria đặt tên cho bé, nhưng bà Êlisabét lên tiếng: “Không, phải đặt tên cháu là Gioan” (Lc 1, 60). Đây là cái tên do chính Thiên thần đã báo trước cho Giacaria biết, ông và vợ ông sẽ sinh được một cháu trai dù hai ông bà đã luống tuổi, cao niên không thể nào sinh con nếu không có bàn tay Thiên Chúa can thiệp...

CON TRẺ GIOAN TẨY GIẢ LÀ VỊ NGÔN SỨ DUY NHẤT CHỈ CHO NHÂN LOẠI THẤY ĐẰNG CỨU THẾ: Mở đầu Tin Mừng thứ tư, thánh Gioan viết: “Có một người Thiên Chúa sai đến tên là Gioan. Ông đến để làm chứng cho ánh sáng và chuẩn bị lòng dân sẵn sàng đón Chúa” (Ga 1, 6-7). Địa vị và vai trò của Gioan Tẩy Giả rất quan trọng và lớn lao trong hàng ngũ các ngôn sứ của lịch sử dân Chúa. Bởi vì việc mang thai con trong lúc tuổi già của vợ chồng ông Dacaria và Elisabét đã nói lên việc kỳ diệu của Thiên Chúa nơi con trẻ Gioan. Tên con trẻ trong ngôn ngữ Do Thái là “ehohanán”. Chữ này có nghĩa “Thiên Chúa là ân sủng”. Vì con trẻ là hồng ân nhưng không, cao vời Thiên Chúa dành cho Gioan Tẩy Giả, cho toàn dân và cho ông bà Dacaria, nên ai nấy đều ngỡ ngàng (Lc 1, 63). Sau khi đứa trẻ được đặt tên, Dacaria dâng lên Thiên Chúa một lời ngợi khen tuyệt vời, Ông đã dâng con ông cho Thiên Chúa và nói: “Hài Nhi hỡi, con sẽ mang tước hiệu là ngôn sứ của Đấng Tối Cao: con sẽ đi trước Chúa, mở lối cho Người, bảo cho dân Chúa biết: Người sẽ cứu độ là tha cho họ hết mọi tội khiên” (Lc 1, 76-77). Tới tuổi trưởng thành khôn lớn Gioan Tẩy Giả từ giã gia đình đi vào hoang địa, đi vào rừng vắng để ăn chay cầu nguyện, chuẩn bị sứ mạng dọn đường cho Đấng Cứu Thế. Tin

Mừng thuật lại, đời sống của Gioan Tẩy Giả rất khổ hạnh: “Thức ăn của Người là châu chấu và mật ong rừng”. Tuy thân xác khổ hạnh, nhưng tinh thần của Người tràn đầy niềm vui. Do đó, Gioan Tẩy Giả quả thực nắm một vai trò rất quan trọng trong lịch sử dân Chúa.

SỨ MẠNG DỌN ĐƯỜNG CỦA GIOAN TẨY GIẢ: Mình Gioan được đặc ân dọn đường cho Chúa Cứu Thế. Gioan Tẩy Giả đã trình bày và giới thiệu Chúa Cứu Thế như là hồng ân cao quý tuyệt vời Thiên Chúa ban tặng nhưng không cho nhân loại, cho con người, cho mỗi người chúng ta. Chúa là Thiên Chúa và là Đấng xóa tội gian trần. Tin Mừng viết: “Năm thứ mười lăm dưới triều Hoàng Đế Tibêriô, thời Phongxiô Philatô làm tổng trấn miền Giuđê, Hêrôđê làm tiểu vương miền Galilê, người em là Philipphê làm tiểu vương miền Iturê và Trakhônít... có lời Thiên Chúa phán cùng con ông Giacaria là ông Gioan trong hoang địa... rao giảng, kêu gọi người ta chịu phép rửa tỏ lòng sám hối để được ơn tha tội và sửa soạn cho ngày Đấng Cứu Thế tới” (Lc 3, 1-6). Mọi người dân Do Thái tuôn đến để nghe Gioan rao giảng và tin vào người nhưng Gioan đã vội minh xác: “Tôi không phải là Đấng Cứu Thế, sẽ có một người đến sau tôi và tôi không xứng đáng cởi dây giày Người” (Lc 3, 16). Chính Chúa Giêsu cũng tới xin Gioan làm phép rửa cho mình. Thánh Gioan Tẩy Giả đã nhận ra Chúa Giêsu và chỉ cho các môn đệ của mình biết Đấng Cứu Thế. Thánh nhân đã đề cao vai trò cứu thế của Chúa: “Người phải lớn lên, còn tôi phải nhỏ lại” (Ga 3, 30). Thánh Gioan Tẩy Giả đã thi hành sứ mạng dọn đường rất nghiêm ngặt và công minh. Ngài không sợ thế gian, nên Ngài đã quở trách nặng lời Hêrôđê vì vua đã lấy vợ em mình. Ngài đã bị tổng giam vào ngục và bị chém đầu vì một lời hứa khờ dại của vua Hêrôđê. Lạy Chúa, Chúa đã sai thánh Gioan Tẩy Giả đến chuẩn bị cho dân Chúa sẵn sàng đón Đức Kitô. Xin rộng ban cho các tín hữu được đầy tràn niềm vui của Thánh Thần, và xin hướng dẫn họ bước vào con đường cứu độ và bình an. Người hằng sống và hiển trị muôn đời (Lời nguyện nhập lễ Sinh Nhật Thánh Gioan Tẩy Giả).

HỌC HỎI LINH ĐẠO

Bài 2

Tìm Hiểu Thông Điệp
Thiên Chúa Giàu Lòng Thương Xót

(Tiếp theo)

Lm.G.Tạ Huy Hoàng

Dẫn vào

... việc nghiên cứu sự xuất hiện của 253 lần sử dụng những từ ngữ *merciful, merciless, mercy, mercies* (01 lần sử dụng từ *merciless*, 05 lần sử dụng từ *mercies*, 29 lần sử dụng từ *merciful*, và 218 lần sử dụng từ *mercy*) thực sự góp phần giúp người đọc hiểu khá đầy đủ về nội dung *Thông điệp Lòng Chúa thương xót*.¹

Vậy để góp phần giúp người đọc hiểu biết hơn về nội dung *Thông điệp Lòng Chúa thương xót*, những từ ngữ như *merciful, merciless, mercy, mercies* trong bản tiếng Anh sẽ được bàn đến với các trích dẫn.

Có lẽ cũng không phải là quá lời khi biết rằng tính lôgic trong sự giao thoa các ngôn ngữ không chỉ góp phần làm sáng tỏ các bản văn,² mà dường như còn cho thấy ngôn ngữ có nguồn cội nơi Đấng Tạo Hóa Duy Nhất. Tạo Hóa ấy, với *Thông điệp Thiên Chúa giàu lòng thương xót*, chính là Đấng Giàu Lòng Xót Thương.

Lần này, bài viết xin được nhắc đến sự xuất hiện năm lần của từ *mercies* trong thông điệp.

Năm lần sử dụng từ *mercies*

1.APV I 1,5³

- *A no less important need in these critical and difficult times impels me to draw attention once again in Christ to the countenance of the "Father of **mercies** and God of all comfort."⁴ (I 1,5)*

- *Une exigence aussi importante, dans ces temps critiques et difficiles, me pousse à découvrir encore une fois dans le Christ lui-même le visage du Père, qui est "le Père des **miséricordes** et le Dieu de toute consolation"⁵. (I 1,5)*
- Một nhu cầu không kém phần quan trọng trong thời buổi nguy kịch và khó khăn này thúc đẩy tôi một lần nữa khám phá trong chính Đức Kitô dung nhan "Chúa Cha **giàu lòng từ bi lân ái**, và là Thiên Chúa hằng nâng đỡ ủi an".⁶ (I 1,5)

2.APV I 2,20

- *The truth, revealed in Christ, about God the "Father of **mercies**,"⁷ enables us to "see" Him as particularly close to man especially when man is suffering, when he is under threat at the very heart of his existence and dignity. (I 2,20)*
- *Révélee dans le Christ, la vérité au sujet de Dieu "Père des **miséricordes**"⁸ nous permet de le "voir" particulièrement proche de l'homme, surtout quand il souffre, quand il est menacé dans le fondement même de son existence et de sa dignité. (I 2,20)*
- Chân lý được mạc khải trong Đức Kitô về Thiên Chúa "Cha **giàu lòng từ bi lân ái**"⁹ cho phép chúng ta "thấy" Ngài đặc biệt gần gũi con người, nhất là khi con người đau khổ, khi con người bị đe dọa ngay giữa cuộc sống và tâm điểm phẩm giá của mình. (I 2,20)

3.APV I 2,23

- *For the mystery of God the "Father of **mercies**" revealed by Christ becomes, in the context of today's threats to man, as it were a unique appeal addressed to the Church. (I 2,23)*
- *En effet, le mystère de Dieu comme "Père des **miséricordes**" qu'il nous a révélé devient, en face des menaces actuelles contre l'homme, comme un appel adressé à l'Eglise. (I 2,23)*
- Bởi lẽ trong bối cảnh những đe dọa của thời đại đối với con người, mầu nhiệm Thiên Chúa "Cha **giàu lòng thương xót**"

được Đức Kitô mạc khải trở nên như một lời kêu gọi độc nhất vô nhị gửi đến Giáo hội. (I 2,23)

4.APV I 2,25

- *In fact, revelation and faith teach us not only to meditate in the abstract upon the mystery of God as "Father of **mercies**," but also to have recourse to that mercy in the name of Christ and in union with Him. (I 2,25)*
- *En effet, la révélation et la foi nous apprennent moins à méditer de manière abstraite le mystère de Dieu comme "Père des **miséricordes**" qu'à recourir à cette miséricorde au nom du Christ et en union avec lui. (I 2,25)*
- Quả vậy, mạc khải và đức tin dạy chúng ta không chỉ suy niệm cách trừu tượng về mầu nhiệm Thiên Chúa là: "Cha **giàu lòng thương xót**" mà còn biết cầu đến lòng thương xót ấy nhân danh Đức Kitô và trong sự kết hợp với Người. (I 2,25)

5.APV III 4,23

- *Thus, in deeds and in words, the Lord revealed His mercy from the very beginnings of the people which He chose for Himself; and, in the course of its history, this people continually entrusted itself, both when stricken with misfortune and when it became aware of its sin, to the God of **mercies**. (III 4,23)*
- *Ainsi, en actes comme en paroles, le Seigneur a-t-il révélé sa miséricorde dès les origines du peuple qu'il s'est choisi, et, tout au long de son histoire, ce peuple s'en est continuellement remis, dans ses malheurs comme dans la prise de conscience de son péché, au Dieu des **miséricordes**. (III 4,23)*
- Như thế, bằng hành động cũng như bằng lời nói, Đức Chúa đã mạc khải lòng thương xót ngay từ khi Ngài chọn dân tộc Ítraen; và trải qua suốt dòng lịch sử của dân tộc này, cả trong những nỗi bất hạnh cũng như trong nhận thức tội lỗi của mình, dân tộc ấy đã không ngừng phó mình cậy trông nơi Thiên Chúa **đầy lòng thương xót**. (III 4,23)

Tạm kết

Được chuyển ngữ sang tiếng Việt với nghĩa: giàu lòng thương xót, đầy lòng xót thương, giàu lòng từ bi lân ái, đầy lòng lân ái từ bi..., danh từ số nhiều *mercies (miséricordes)* được sử dụng năm lần giúp chúng ta cảm nghiệm phần nào sự phong phú, sự giàu có của lòng thương xót của Thiên Chúa. Bởi Thiên Chúa “giàu lòng thương xót, đầy lòng xót thương, giàu lòng từ bi lân ái, đầy lòng lân ái từ bi”, chúng ta càng có lý do để thưa lên: “Lạy Chúa Giêsu, con tín thác vào Chúa” và để sống tâm tình tín thác:

1. Chúa Cha **giàu lòng từ bi lân ái**, và là Thiên Chúa hằng nâng đỡ ủi an; (APV I 1,5)
2. Cha **giàu lòng từ bi lân ái** cho phép chúng ta “thấy” Ngài đặc biệt gần gũi con người...; (APV I 2,20)
3. Cha **giàu lòng thương xót** được Đức Kitô mạc khải trở nên như một lời kêu gọi độc nhất vô nhị gửi đến Giáo hội; (APV I 2,23)
4. Cha **giàu lòng thương xót**... nhân danh Đức Kitô và trong sự kết hợp với Người; (APV I 2,25) và
- 5.... trong những nỗi bất hạnh cũng như trong nhận thức tội lỗi của mình,... phó mình cậy trông nơi Thiên Chúa **đầy lòng thương xót**. (APV III 4,23)

¹ Ủy ban Giáo dân (HĐGMVN), *Tìm hiểu Thông điệp Thiên Chúa giàu lòng thương xót* (TP. HCM: LHNB, 2012), 7.

² Không thể nói tiếng nước này hay hơn tiếng nước kia.

³ APV I 1,5: Câu trích dẫn được đánh số theo thứ tự của bản văn thông điệp, số I La Mã, số 1 Ả Rập, câu thứ 5. Tương tự sẽ có các trường hợp tiếp theo được đánh số như trên.

⁴ 2 Cor 1:3.

⁵ 2 Co 1,3.

⁶ 2 Cr 1,3.

⁷ 2 Cor 1:3.

⁸ 2 Co 1,3.

⁹ 2 Cr 1,3.

Lòng Chúa Thương Xót trong Thánh Kinh

BBT (Chuyển ngữ từ *TheDivineMercy.org*)

Kỳ Cuối

(Tiếp theo và hết – xin coi từ số tháng 02-2012)

Tình yêu mạnh hơn tử thần và mạnh hơn tội lỗi

Thập giá của Đức Kitô trên đồi Can-vê cũng là nhân chứng đối với sức mạnh của sự ác chống lại Con Thiên Chúa, chống lại một người con trong những người con của nhân loại, con người đó có bản chất vô tội, chống lại những người sinh ra trong thế gian chưa bị hoen ố vì sự bất tuân phục của Adam và ảnh hưởng Tội nguyên tổ. Và ở đây, chính nơi Đức Kitô, công lý được thực hiện đối với tội lỗi bằng giá máu hy sinh của Ngài, bằng cách “vâng lời cho đến chết trên Thập giá” (Pl 2:8).

"Ngài chẳng hề biết tội là gì, thì Thiên Chúa đã biến Ngài thành hiện thân của tội lỗi vì chúng ta, để làm cho chúng ta nên công chính trong Ngài" (2 Cr 5:21). Công lý cũng được đem tới để liên quan cái chết, mà từ đầu lịch sử nhân loại đã bị nối kết với tội lỗi. Sự chết đã được công lý thực hiện bằng giá của cái chết của Con Người không hề có tội và chiến thắng bằng cái chết: *"Tử thần đã bị chôn vùi. Đây giờ chiến thắng! Hỡi tử thần, đâu là chiến thắng của ngươi? Hỡi tử thần, đâu là nọc độc của ngươi? Tử thần có độc là vì tội lỗi, mà tội lỗi có mạnh cũng tại có Lễ Luật. Nhưng tạ ơn Thiên Chúa, vì Ngài đã cho chúng ta chiến thắng nhờ Đức Giêsu Kitô, Chúa chúng ta" (x. 1 Cr 15:54-57).*

Chúa Con, Đấng đồng bản thể với Chúa Cha, đã hoàn lại công lý cho Thiên Chúa bằng chính Thập giá, đồng thời mặc khải LTX, đó là tình yêu trái ngược với những gì cấu thành nguồn gốc điều ác trong lịch sử nhân loại: chống lại tội lỗi và sự chết.

Thập giá là sự hạ mình sâu thẳm nhất của Thiên Chúa đối với loài người và những số phận bất hạnh của loài người – nhất là những lúc khó khăn và đau khổ. Thập giá như là “cách tiếp xúc” của tình yêu vĩnh hằng đối với những vết thương của loài người; đó là sự hoàn tất trọn vẹn của chương trình cứu độ nhân loại mà Đức Kitô đã bày tỏ tại Đền Thờ ở Nadarét (x. Lc 4:18-21) và đã được ngôn sứ Gioan Tẩy giả lặp lại (x. Lc 7:20-23).

Theo cách nói của tiên tri Isaia (x. Is 35:5; 61:1-3), chương trình này cốt ở việc mặc khải về LCTX đối với người nghèo, người đau khổ, tội nhân, người mù, người bị đàn áp và bị bóc lột. Trong Mầu nhiệm Vượt qua, các giới hạn của “sự dữ đa chiều” mà nhân loại “ăn chia” đã bị vượt qua: Thật vậy, Thập giá của Đức Kitô làm chúng ta hiểu căn nguyên sâu xa của sự dữ, đã bị gán sâu trong tội lỗi và sự chết; vì thế Thập giá trở nên dấu hiệu tận thế (eschatological sign).

Chỉ trong sự hoàn tất cuối cùng và sự canh tân cuối cùng của thế giới mà tình yêu sẽ chiến thắng, trong những người Chúa chọn, hoa trái chín muồi của vương quốc sự sống và vinh quang bất tử. Việc thiết lập sự hoàn tất cuối cùng này có nơi Thập giá của Đức Kitô và trong cái chết của Ngài.

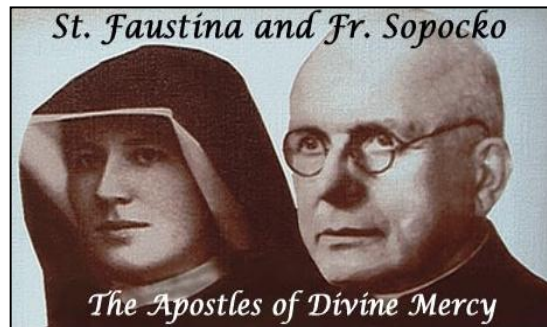
“Chúa Giêsu đã sống lại vào ngày thứ ba” (x. 1 Cr 15:4), điều đó cấu thành dấu hiệu cuối cùng của sứ vụ cứu độ, dấu hiệu hoàn tất toàn bộ mặc khải về LCTX trong thế-gian-bị-cái-ác-chế-ngự. Đồng thời cấu thành dấu hiệu tiên báo “trời mới và đất mới” (Kh 21:1), lúc “Thiên Chúa sẽ lau sạch nước mắt họ. Sẽ không còn sự chết, cũng chẳng còn tang tóc, kêu than và đau khổ nữa, vì những điều cũ đã biến mất” (Kh 21:4).

Trong sự hoàn tất cuối cùng, LCTX sẽ được mặc khải là tình yêu, trong khi trên thế gian, trong lịch sử nhân loại, cùng với lịch sử của tội lỗi và sự chết, tình yêu phải được mặc khải là LCTX và cũng phải được hiện thực hóa là LCTX. Chương trình cứu độ của Đức Kitô, chương trình của LCTX, trở thành chương trình của Dân Ngài, chương trình của Giáo hội.

Ngay tại trung tâm của chương trình đó luôn có Thập giá, vì chính nơi Thập giá mà sự mặc khải LCTX đạt tới đỉnh cao. Khi

“những cái cũ bị tẩy sạch” (x. Kh 21:4), Thập giá vẫn còn được dẫn chứng những từ ngữ trong sách Khải huyền của Thánh Gioan: *"Này đây Ta đứng trước cửa và gõ. Ai nghe tiếng Ta và mở cửa, thì Ta sẽ vào nhà người ấy, sẽ dùng bữa với người ấy, và người ấy sẽ dùng bữa với Ta"* (Kh 3:20).

Theo cách đặc biệt, Thiên Chúa cũng mặc khải LTX khi Ngài mời gọi nhân loại “thương xót” Con Một Ngài là Đấng-bị-đóng-đinh. Đức-Kitô-bị-đóng-đinh chính là Ngôi-Lời-không-qua-đi: *"Trời đất sẽ qua đi, nhưng những lời Thầy nói sẽ chẳng qua đâu"* (Mt 24:35), và Ngài là người “đứng trước cửa và gõ vào cửa lòng của mỗi người” (x. Kh 3:20), không hạn chế tự do nhưng tìm cách rút ra từ chính lòng yêu chuộng tự do, đó không chỉ là hành động đoàn kết với Con-Người-chịu-đau-khổ (Đức Kitô), mà còn là dạng LTX được mỗi người trong chúng ta thể hiện với Con của Chúa Cha hằng hữu.

Trong toàn bộ chương trình cứu độ của Đức Kitô, trong toàn bộ mặc khải về LTX qua Thập giá, **phẩm giá con người có thể được tôn trọng hơn và được đề cao hơn**, vì đạt được LTX. Đức Kitô đã xác định: *"Các người làm như thế cho một trong những anh em bé nhỏ nhất của Ta đây, là các người đã làm cho chính Ta vậy"* (Mt 25:40).

Trong Bài Giảng Trên Núi, Chúa Giêsu nói đến một trong Bát Phúc (Tám mỗi phúc thật): *"Phúc thay ai xót thương người, vì họ sẽ được Thiên Chúa xót thương"* (Mt 5:7). Điều đó cấu thành một bản tổng hợp của toàn bộ Tân ước, toàn bộ “sự trao đổi tuyệt vời” (admirable commercium) bao gồm trong đó. Sự trao đổi này là luật của kế hoạch cứu độ, luật này vừa đơn giản, vừa mạnh mẽ, vừa dễ dàng.

Thể hiện ngay từ đầu những gì mà “trái tim con người” có thể thương xót, những từ ngữ này không từ Bài Giảng Trên Núi mặc khải viễn cảnh mầu nhiệm thăm sâu của Thiên Chúa: Tính đồng nhất bí ẩn của Chúa Cha, Chúa Con và Chúa Thánh Thần,

trong đó tình yêu bao gồm công lý, đặt trong LTX, mặc khải sự hoàn hảo của công lý.

Mầu nhiệm Vượt qua là Đức Kitô ở đỉnh cao của sự mặc khải về mầu nhiệm bí ẩn của Thiên Chúa. Đó là những lời được nói đã hoàn toàn nên trọn: *"Ai thấy Thầy là thấy Cha"* (Ga 14:9). Thật vậy, Đức Kitô là Đấng mà Chúa Cha "cũng không tha" (Rm 8:32) vì nhân loại, Đấng phải chịu khổ hình Thập giá đã không được nhân loại thương xót, Đấng đã mặc khải tình yêu viên mãn trong sự phục sinh của Ngài mà Chúa Cha đã dành cho Ngài, nơi Ngài, và cho nhân loại: *"Người không phải là Thiên Chúa của kẻ chết, nhưng là của kẻ sống"* (Mc 12:27).

Trong sự phục sinh, Đức Kitô đã mặc khải Thiên Chúa của LTX, vì Ngài đã chấp nhận Thập giá là đường tới phục sinh. Vì thế, khi chúng ta nhớ tới Thập giá, cuộc Khổ nạn và Sự chết của Đức Kitô, đức tin và đức cậy của chúng ta tập trung vào Đấng Phục Sinh: *"Vào chiều ngày ấy, ngày thứ nhất trong tuần, nơi các môn đệ ở, các cửa đều đóng kín, vì các ông sợ người Do Thái. Đức Giêsu đến, đứng giữa các ông và nói: "Bình an cho anh em!". Nói xong, Người cho các ông xem tay và cạnh sườn. Các môn đệ vui mừng vì được thấy Chúa"* (Ga 20:19-20). Rồi Ngài nói với họ: *"Anh em hãy nhận lấy Thánh Thần. Anh em tha tội cho ai thì người ấy được tha, anh em cầm giữ ai thì người ấy bị cầm giữ"* (Ga 20:22-23).

Ở đây Chúa Con có kinh nghiệm về LTX đã được thể hiện với Ngài, nghĩa là tình yêu của Chúa Cha mạnh hơn Tử thần. Đức Kitô cũng vậy, vào lúc cuối của sứ vụ cứu độ, Ngài đã mặc khải chính Ngài là Nguồn Thương Xót vô tận, về chính tình yêu ấy, trong viễn cảnh lịch sử cứu độ nơi Giáo hội, được xác nhận là lớn hơn mọi tội lỗi của nhân loại.

Đức Kitô Vượt Qua là hiện thân cuối cùng của LTX, dấu hiệu sống động trong lịch sử nhân loại cho đến tận thế. Trong tinh thần đó, phụng vụ mùa Phục sinh đặt trên môi miệng chúng ta những lời của Thánh vịnh: *"Tình thương Chúa, đời đời con ca tụng, qua muôn ngàn thế hệ miệng con rao giảng lòng thành tín của Ngài"* [Tv 89 (88):2].

Lạy Chúa Giêsu, chúng con tín thác nơi Ngài!

BÀI HỌC TỪ CUỘC SỐNG

Chuyện Giàu – Nghèo

Kha Đông Anh

Nói về người giàu, Chúa Giêsu xác định và so sánh: *"Người giàu có khó vào Nước Trời. Con lạc đà chui qua lỗ kim còn dễ hơn người giàu vào Nước Thiên Chúa"* (Mt 19:23; Mc 10:23; Lc 18:24). Đó là Ngài muốn nói đến những người giàu mà dùng tiền làm những chuyện sai trái, chứ Ngài không có ý "kết án" người giàu. Tinh thần nghèo khó rất quan trọng: *"Phúc thay ai có tâm hồn nghèo khó, vì Nước Trời là của họ"* (Mt 5:3; Lc 6:20).

Chuyện giàu – nghèo vẫn luôn là một "hằng số bí ẩn", không ai khả dĩ lý giải thấu đáo. Người giàu mà không lệ thuộc tiền bạc, có tinh thần nghèo khó và thương người, chắc hẳn người đó vẫn... nghèo. Người nghèo mà lòng mê đắm tiền bạc, tìm cách "ăn chặn" hoặc bóc lột người khác, chắc hẳn người đó không nghèo, như người ta thường nói: *"Cho không lấy, thấy không xin, kín thì rình, hở thì rinh"*. Nghĩa là cho thì họ tự ái mà không lấy, nhìn thấy thì họ cũng tự ái mà không hề xin, giấu kín thì họ rình mò và tìm cách "xoi mói", để hở hên thì họ rinh mất ngay chỉ trong tích tắc!

TỶ PHÚ NHÂN ĐẠO

Ngày nay, xã hội phát triển, tỷ phú Việt Nam rất nhiều, còn triệu phú Việt Nam thì nhiều như sao sa, chẳng nghĩa lý gì, vì tiền Việt Nam không có giá trị cao trên thị trường quốc tế. Thế nhưng, triệu phú USD thì có giá, dù USD không bằng Bảng Anh và Euro. Tỷ phú USD thì vừa có trị giá vừa có thể giá!

Còn một số người Việt Nam, chỉ "có của ăn của để" hơn người khác một chút, thậm chí chỉ không phải "ăn bữa nay lo bữa mai" thì cũng đã ra vẻ "ta đây" rồi. Có người còn muốn "chơi nổi" cho "khác người" bằng cách này hay cách nọ, dù

cách đó là phi pháp. Thế nhưng, trên thế giới lại có những tỷ phú rất đáng để chúng ta học hỏi.

1. Tỷ phú Bill Gates có số tài sản là 59 tỷ USD, nhưng 3 người con của ông sẽ chỉ được thừa kế số tiền bằng 1/6.500 số tài sản khổng lồ của ông. Ông đã nhiều lần tuyên bố sẽ **dành 95% số tài sản của mình để làm từ thiện**. Ông nói: "*Nhiều tiền không bao giờ là tốt đối với con trẻ. Chúng cần phải tự tìm ra con đường sống, tự tìm ra cách sống, thay vì chỉ nằm hưởng thụ những gì mà bố mẹ chúng để lại*".

Thực tế nhiều năm qua đã chứng tỏ điều đó. Ông luôn tỏ ra là một tỷ phú rất hào phóng. Ông thường xuyên cùng vợ là bà Milinda đi làm từ thiện ở các nước Châu Phi nghèo đói. Ông cho biết rằng sau khi ông qua đời, tài sản của ông sẽ được tập trung vào việc **giúp đỡ trẻ em nghèo**.

2. Tỷ phú Warrant Buffet, cổ đông lớn nhất kiêm chủ tịch tập đoàn Berkshire Hathaway, cũng đã từng tuyên bố rằng 3 người con của ông sẽ không nhận được nhiều từ số tài sản khổng lồ khi ông qua đời. Ông luôn quan niệm chỉ cho con mình **những bài học về giá trị cuộc sống** chứ không phải là một đồng tiền. Ông nói rằng ông sẽ **dành 85% trong tổng số tài sản 39 tỷ USD để làm từ thiện**.

Con trai của tỷ phú Warrant Buffet là nhạc sĩ Peter Buffet cho biết: "*Thứ mà chúng tôi nhận được từ cha đơn giản là những bài học về cách sống chứ không phải tiền bạc*". Nhạc sĩ Peter còn cho xuất bản một cuốn sách có tựa đề "Tiền Không Là Tất Cả". Đúng là "cha nào con nấy" theo nghĩa tích cực và tốt lành.

3. Tỷ phú George Lucas là đạo diễn, nhà sản xuất phim, diễn viên, kịch tác gia lừng danh. Ông được biết đến nhiều hơn với vai trò tác giả của bộ phim "Chiến Tranh Giữa Các Vì Sao". Không chỉ vậy, ông còn sở hữu hãng phim truyện LucasFilm. Giá trị tài sản của ông ước tính là 3,9 tỷ USD.

Ông có 3 người con, nhưng tỷ phú này cũng đã chính thức tuyên bố sẽ **dành ít nhất 50% số tài sản để làm từ thiện, cứu giúp những người nghèo khổ**. Ông cho biết ông muốn

3 người con học cách sống tự lập, tự tìm ra con đường làm giàu riêng chứ không dựa dẫm vào số tài sản của ông.

4. Tỷ phú Ted Turner là ông chủ của hãng tin CNN đồng thời là chủ tịch của Quỹ tài trợ Liên Hiệp Quốc, ước tính tài sản của ông là 2,1 tỷ USD. Ông có 5 người con, nhưng đã thẳng thừng tuyên bố sẽ **dành toàn bộ tài sản của mình cho từ thiện**. Nghĩa là **những người con của ông sẽ không nhận được bất kỳ một khoản thừa kế nào từ người cha**. Ông nói: "*Chúng sẽ phải tự tìm cách để đi lên đến đỉnh vinh quang*". Hiện tại, ông đang tiến hành những hoạt động từ thiện của mình. Ông tuyên bố: "*Tôi quyết định sẽ cống hiến phần đời còn lại của đời mình để cố gắng cứu thế giới này*".

5. Tỷ phú Bernard Marcus, chủ tịch hãng bán lẻ Home Depot thuộc loại hàng đầu thế giới, có phương châm sống: "*Muốn giàu có, hãy tự mình tìm cách biến nó thành sự thật*". Ông cũng là một trong số các tỷ phú sẽ **không để lại toàn bộ tài sản cho con cái mình**. Tài sản của ông ước tính là 1,5 tỷ USD.

Ông sợ rằng, với số tiền quá lớn, con cái ông sẽ sử dụng chúng không đúng cách, thế nên ông **chỉ để lại cho con cái một số tiền nhỏ vừa đủ** để chúng tìm cách kiếm tiền nhiều như ông mà thôi. Số tiền còn lại, ông sẽ dành để **đóng góp cho ngành giáo dục và giúp đỡ những người khuyết tật**.

BÀI HỌC QUÝ GIÁ

Lướt qua đôi dòng tiểu sử của vài tỷ phú trên đây, chúng ta có thể rút ra những bài học quý giá cho cuộc sống. Họ là những người giàu, nhưng họ có tinh thần nghèo khó, không lệ thuộc tiền bạc, không mê mồi vì vật chất, không thỏa mãn dục vọng của mình, biết kiềm chế bản thân, biết dùng tiền bạc của mình đúng cách và lợi ích cho người khác.

Người Pháp có câu: "*Tiền bạc là đây đó tốt, nhưng lại là ông chủ xấu*". Các tỷ phú kia không coi trọng tiền bạc, chỉ coi tiền bạc là "đây đó", là phương tiện sống, không lệ thuộc nó, biết "làm chủ" nó. Họ là các tỷ phú hoạt động trong các lĩnh vực khác nhau, nhưng họ lại có những điểm chung:

– Dạy cho con cái những bài học thực tế về giá trị cuộc sống.

– Không thừa kế nhiều tài sản cho con cái để chúng biết tự lập, không ỷ lại vào người khác.

– Dùng tài sản của mình làm việc từ thiện, chia sẻ vật chất cho những người kém may mắn hơn mình, và tích cực cống hiến để giúp ích cho đời.

Họ là những tỷ phú không chỉ giàu về vật chất mà còn giàu về lòng nhân đạo, họ cũng là những người can đảm vì không thương con theo kiểu bình thường mà theo kiểu “độc đáo” riêng của họ. Đúng vậy, **thương con không đúng cách là ghét con, ghét con đúng cách là thương con**. Chúng ta cứ tưởng cho con cái nhiều tiền bạc hoặc chiều chuộng con cái đủ thứ là thương chúng, nhưng thực ra chúng ta đã và đang vô tình “làm hại” chúng. Kiến thức rất quan trọng, như học giả Lê Quý Đôn nói: *“Dẫu có bạc vàng trăm lượng, không bằng kinh sử một pho”*.

Thực tế đã cho chúng ta thấy đã có những vĩ nhân, những người giỏi, những người nổi bật trong các lĩnh vực, những người thành danh, những người thành nhân,... Họ đều là những người có “mẫu số chung” là quá khứ không suôn sẻ, thậm chí là rất nghèo khổ, nhưng họ có ý chí “vững mạnh” để vượt qua mọi trở lực và không ngừng vươn lên: **Cánh điều bay lên cao vút là nhờ gió thổi ngược, gió ngược càng mạnh thì cánh điều càng vút cao**. Henry J. Kaiser xác định: *“Cơ hội thường ẩn mình bên dưới những trở ngại”*. Quả thật, “dám” là một cách để khả dĩ thành công. Và dù cho bạn không thành công thì bạn cũng thành nhân – thành nhân quan trọng hơn thành công. Hãy nghe F. Scott Fitzgerald phân tích: *“Đừng bao giờ lẫn lộn giữa hai khái niệm **thất thế** và **bại trận**”*.

Tính tự lập cũng quan trọng, vì nó có thể làm cho bạn dám đứng trên chính đôi chân của mình và là bàn đạp để bạn vươn lên bằng chính nỗ lực của mình. Câu nói của vĩ nhân Gandhi thật chí lý: *“Đừng lo mình không có địa vị, chỉ lo không tự lập thân nổi”*.

Sinh Nhật Thánh Gioan Tẩy Giả

Nữ tu Maria Ngọc Mai

Một đứa bé ra đời là vinh dự cho gia đình, cho gia tộc, là con người hữu ích cho xã hội. Để đứa bé "*càng lớn lên thì tinh thần càng vững mạnh...*" cần "*có bàn tay Chúa phù hộ em*" vì không có Chúa, chúng ta không thể làm được gì.

"*Có một người được Thiên Chúa sai đến, người đó tên là Gioan, ông đến để làm chứng cho ánh sáng*" (Ga 1, 6). Gioan, vị sứ giả của Đấng Cứu Thế, ngay từ lúc sinh ra, Thiên Chúa đã bao bọc Ngài bằng những dấu lạ và người đương thời băn khoăn tự hỏi: **rồi đây con trẻ này sẽ làm nên những gì?**

Đến tuổi lớn khôn, ngài từ giã gia đình vào trong rừng vắng sống đời cầu nguyện và khổ hạnh. "*Thức ăn của ngài là châu chấu và mật ong rừng, áo ngài mặc là tấm da thú*". Thân xác ngài phải chịu cực khổ, nhưng tinh thần của ngài lại đầy nguồn ơn thánh phong phú. Thiên Chúa đã gọi ngài từ hoang địa để rao giảng phép Rửa thống hối, kêu gọi mọi người thành tâm sửa soạn ngày Đấng Cứu Thế đến. Toàn dân Do Thái đổ xô nghe ngài giảng và chịu phép Rửa, rất nhiều người tin vào ngài nhưng ngài vội minh xác: "*Tôi không phải là Đấng Cứu Thế, sẽ có một người đến sau tôi và tôi không xứng đáng cởi dây giày Người*" (Lc 3, 16). Chúa Giêsu cũng đã đến xin ngài làm phép Rửa. Thánh nhân đã nhận ra Người và chỉ cho các môn đệ của mình biết Đấng Cứu Thế. Sứ mạng dọn đường cho Đấng Cứu Thế được ngài thi hành rất nghiêm chỉnh. Ngài đã quả trách Hêrôđê vì vua đã lấy vợ em mình. Ngài bị tổng giam trong ngục và cuối cùng bị chém đầu vì đã cương quyết làm chứng cho chân lý.

Mừng lễ Sinh nhật Thánh Gioan Tẩy giả, xin Chúa cho chúng ta cũng trở nên ánh sáng cho trần gian và nên chứng nhân cho sự thật, cho công lý.

Tháng 6: Kính Thánh Tâm Chúa Giêsu

Viễn Đông

Ý chung: Đức Kitô hiện diện trong Thánh Thể. Xin cho các tín hữu nhìn ra sự hiện diện sống động của Chúa phục sinh trong Bí tích Thánh Thể luôn đồng hành với họ trong cuộc sống hằng ngày.

Ý truyền giáo: Cầu cho các Kitô hữu Âu châu. Xin cho các Kitô hữu Âu châu tái khám phá căn tính thật và nhiệt thành tham gia việc công bố Phúc âm.

Tháng Sáu được Giáo hội dành kính Thánh Tâm Chúa Giêsu. Thánh Tâm là Chúa Giêsu Đại dương Lòng Thương Xót của Ngài, nơi đã tuôn chảy Máu và Nước đến giọt cuối cùng, và là nguồn ân sủng cho các linh hồn.

Thánh LM Padre Piô Năm Dầu nói: *"Chúng ta hãy nhớ rằng Thánh Tâm Chúa Giêsu kêu gọi chúng ta không chỉ để thánh hóa chúng ta, mà còn vì linh hồn của chúng ta. Ngài muốn cứu độ các linh hồn".*

Sau cuộc Khổ nạn, Sự chết và Phục sinh của Chúa Giêsu, các Kitô hữu thời sơ khai đã hiểu rõ tình yêu hy sinh của Chúa. Được Thánh Gioan hướng dẫn, các Tông đồ và các Thánh sử, kể cả Thánh Phaolô, và những người theo Đức Kitô đã truyền bá lòng tôn sùng Tình yêu Vĩ đại của Thiên Chúa. Họ ca tụng và tạ ơn Tình yêu vô điều kiện của Đức Kitô dành cho nhân loại qua biểu tượng Thánh Tâm bị đâm thấu. Thời đó người ta gọi là Tình Yêu Thiên Chúa.

Trong 10 thế kỷ đầu, người ta chưa biết sùng kính Thánh Tâm Chúa Giêsu. Đến thế kỷ XI và XII, các dòng Biển Đức và

Xitô bắt đầu có cách tôn sùng Thánh Tâm Chúa Giêsu. Lòng sùng kính này được truyền bá nhưng không được phát triển.

Khoảng cuối thế kỷ XIII và đầu thế kỷ XIV, một nữ tu Dòng Xitô là Gertrude ở Saxony có một thị kiến vào ngày lễ Thánh Gioan. Bà được tựa đầu vào vết thương ở ngực Chúa và nghe được nhịp đập của Thánh Tâm Chúa Giêsu, bà cảm nghiệm được cảm xúc mà bà không thể diễn tả. Rất kỳ diệu. Lúc đó bà hỏi Thánh Gioan về cảm xúc của Thánh Gioan như thế nào khi được tựa đầu vào ngực Chúa Giêsu trong Bữa Tiệc Ly mà sao không thấy Thánh Gioan nói về điều đó. Thánh Gioan nói với bà rằng sự mặc khải được giữ lại cho thế hệ khác trong tương lai, khi nào thế giới trở nên lạnh nhạt và đắm chìm trong tội lỗi thì mới cần nhen nhóm lại tình yêu của nhân loại dành cho Thiên Chúa. Lòng sùng kính Thánh Tâm Chúa Giêsu vẫn là lòng sùng kính riêng đối với 3 thế kỷ kế tiếp.

Thế kỷ XVII, đức tin Công giáo bị rung động dữ dội vì nhiều đợt tấn công chống lại Giáo hội. Tin Lành nổi lên và có thêm tà thuyết Jansen (*). Tuy nhiên, cũng có các áp lực mạnh chống lại những mối đe dọa này. Vào ngày lễ Thánh Gioan (cùng ngày Thánh Gertrude đã có thị kiến từ 3 thế kỷ trước), ngày 27-12-1673, một nữ tu người Pháp là Margarita Maria Alacoque (1647-1690) cũng đã thị kiến như Thánh Gertrude.

Trong thị kiến của bà, Chúa cho phép bà tựa đầu vào ngực và mặc khải cho bà những điều kỳ diệu của Tình Yêu Chúa, cho bà biết rằng Chúa muốn nhân loại nhận biết Tình Yêu Ngài qua Thánh Tâm Ngài. Điều này tiếp diễn qua những lần thị kiến khác kéo dài suốt 18 tháng. Khoảng 6 hoặc 7 tháng sau lần hiện ra đầu tiên, Chúa Giêsu yêu cầu được tôn kính qua hình tượng Trái Tim bằng Thịt. Hiện ra

trong ánh hào quang và tình yêu, Chúa Giêsu yêu cầu lòng sùng kính này được tiếp nối bằng việc rước Mình Máu Chúa vào ngày Thứ Sáu Đầu Tháng và làm Giờ Thánh.

Tháng 6-1675, lần “thị kiến quan trọng” xảy ra là Chúa Giêsu bày tỏ Thánh Tâm có lửa và vòng gai quấn quanh. Ngài yêu nhân loại quá đỗi nhưng chỉ nhận lại được sự vô ân bội nghĩa. Ngài vừa chỉ vào Thánh Tâm vừa yêu cầu Thánh Margarita Maria Alacoque vận động Giáo hội mừng lễ Thánh Tâm. Ngài nói với Thánh nữ nói với LM Claude de la Colombrière để được hướng dẫn. Như vậy, lòng sùng kính Thánh Tâm Chúa Giêsu chính thức bắt đầu với sự giúp đỡ của LM Gioan Eudes và LM Claude qua những bài viết về Thánh Tâm Chúa Giêsu. Hai linh mục này là tu sĩ Dòng Tên, và cả hai đều đã được phong thánh.

Sau khi nữ tu Margarita Maria Alacoque qua đời năm 1690, lễ Thánh Tâm cũng chỉ được lan rộng cả Pháp quốc. Mãi tới năm 1856, lễ Thánh Tâm mới được lan rộng cả Giáo hội toàn cầu. Sau nhiều nghiên cứu của các thần học gia, ĐGH Lêô XIII mới ban sắc lệnh về việc tôn sùng Thánh Tâm Chúa Giêsu vào ngày 11-6-1899. Và rồi nhiều phép lạ đã xảy ra nhờ tôn sùng Thánh Tâm Chúa Giêsu. Nhiều giáo xứ, nhiều trường học, nhiều bệnh viện, nhiều dòng tu,... đã lấy tên Thánh Tâm Chúa Giêsu.

Lòng sùng kính Thánh Tâm Chúa Giêsu được ĐGH Clémentô XIII phê chuẩn năm 1765 cho một số các giáo phận, và được ĐGH Piô IX phê chuẩn cho sùng kính khắp thế giới từ năm 1856. ĐGH Lêô XIII đã dâng cả thế giới cho Thánh Tâm Chúa Giêsu năm 1899.

Tại Philippines, việc tôn sùng linh ảnh Thánh Tâm Chúa Giêsu là việc thực hành thường xuyên ở hầu hết các gia đình, nhất là khi làm phép nhà. Việc tôn kính linh ảnh Thánh Tâm Chúa Giêsu kết hợp với lời nguyện ngắn: "*Lạy Thánh Tâm Chúa Giêsu, con tín thác vào Ngài*" (O Sacred Heart of Jesus, I place all my trust in You). Thật giống với việc tôn kính Lòng Chúa Thương Xót: "*Lạy Chúa Giêsu, con tín thác vào Ngài*" (Jesus, I trust in You). Tuy hai mà một, đúng là hai-trong-một vậy!

Trong một lần hiện ra với Thánh Margarita Maria Alacoque, Chúa Giêsu đã trao 12 lời hứa dành cho những ai tôn sùng Thánh Tâm:

1. Ta sẽ ban cho họ mọi ơn cần thiết cho đời sống của họ.
2. Ta sẽ ban bình an cho gia đình của họ.
3. Ta sẽ an ủi họ trong mọi cơn gian truân.
4. Họ sẽ tìm thấy nơi Thánh Tâm Ta sự an ủi an toàn trong cuộc sống và nhất là trong giờ lâm tử.
5. Ta sẽ đổ tràn phúc lành trên công việc của họ.
6. Các tội nhân sẽ tìm thấy nơi Thánh Tâm Ta một Đại Dương Thương Xót bao la.
7. Các linh hồn nguội lạnh sẽ trở nên sốt sắng.
8. Các linh hồn sốt sắng sẽ mau trở nên trọn lành.
9. Ta sẽ chúc lành cho các gia đình trưng bày và tôn kính linh ảnh Thánh Tâm.
10. Ta sẽ ban cho các linh mục sức mạnh lay chuyển các linh hồn chai đá nhất.
11. Nhưng người truyền bá lòng sùng kính Thánh Tâm Ta sẽ được ghi tên trong Thánh Tâm Ta và không hề bị phai nhòa.
12. Với lòng lân tuất của Thánh Tâm, Ta hứa rằng tình yêu toàn năng của Thánh Tâm sẽ ân ban cho những người rước lễ liên tiếp 9 thứ sáu đầu tháng được ơn ăn năn trong giờ sau hết, không phải chết thất nghĩa cùng Ta, lại được lãnh nhận các bí tích vì Thánh Tâm Ta sẽ nên nơi ẩn náu vững vàng trong giờ lâm tử.

Đọc lại những lời hứa này, chúng ta thấy rất giống những gì liên quan Lòng Chúa Thương Xót. Ngày nay, lòng sùng kính Thánh Tâm Chúa Giêsu rất phổ biến trong Kitô giáo ở khắp thế giới. Tại Philippines, người ta dâng lễ và rước lễ vào mỗi Thứ Sáu Đầu Tháng. Sức mạnh và lòng thương xót của Thánh Tâm

Chúa Giêsu đã được minh chứng qua thời gian và đang được tiếp tục.

Lạy Thánh Tâm Chúa Giêsu, Đấng Giàu Lòng Thương Xót, xin thương xót chúng con, xin giúp chúng con chân nhận tình yêu bao la và vô điều kiện của Ngài để chúng con có thể cảm nghiệm những nhịp đập thương xót của Ngài. Chúa là Đấng hằng sống và hiển trị cùng Đức Chúa Cha và Chúa Thánh Thần đến muôn thuở muôn đời. Amen.

(*) **Jansenism**: Thuyết của Thần học gia Công giáo Cornelis Jansen (1585–1638), khoảng 1656-1657, dựa trên thuyết Tiền định Luân lý (Moral Determinism). Các nguyên tắc thần học của Cornelis Jansen **nhấn mạnh sự tiền định**, phủ nhận ý chí tự do, cho rằng **bản chất con người hư hỏng, không thể tốt lành, còn Chúa Kitô chỉ chết cho những người được chọn chứ không chết cho mọi người**. Giáo hội Công giáo kết án thuyết này là lạc giáo. Thuyết này bị những người cải cách trong giới giáo sĩ, tu sĩ và học giả Công giáo Âu châu Tây phương phản đối, và bị kết án là tà thuyết. Bị ảnh hưởng các tác phẩm của thánh Augustinô, nhất là sự tấn công của thánh Augustinô đối với thuyết Pelagianism (phủ nhận tội tổ tông) và thuyết ý chí tự do, Jansen theo thuyết của thánh Augustinô về sự tiền định và sự cần thiết củaƠn Chúa, một lập trường bị Công giáo La Mã coi là gần với thuyết của Calvin, đã cấm lưu hành cuốn *The Augustinus* của ông năm 1642. Sau khi Jansen chết năm 1638, những người theo ông đã lập cơ sở tại tu viện ở Port-Royal, Pháp. Blaise Pascal, một đệ tử trung thành của Jansen, đã bảo vệ các giáo huấn của họ trong *Provincial Letters* (1656–1657). Năm 1709, vua Louis XIV ra lệnh bãi bỏ tu viện này. Những người theo Jansen bắt đầu lập Giáo hội Jansen năm 1723 và tồn tại tới cuối thế kỷ 20.

Những Lời Khôn Ngoan

*TRÍCH TRONG NHẬT KÝ "LÒNG THƯƠNG XÓT CHÚA NƠI LINH HỒN TÔI"
Của Thánh Nữ Maria Faustina Kowalska*

77 Khi được đắm chìm vào cuộc Thương Khó Chúa, tôi thường nhìn thấy Chúa Giêsu thế này trong giờ chiều: Sau khi đánh đòn, các lý hình bắt Chúa và lột y phục đã dính bết vào những thương tích của Người ra; lúc chúng giật mạnh, các vết thương lại vỡ toác ra; rồi chúng ném chiếc áo điều tơ tả dơ nhớp lên những thương tích ấy của Chúa. Chiếc áo choàng có vài chỗ dài đến tận đầu gối của Chúa. Chúng đè Chúa ngồi trên một cây xà và rồi chúng đan một mao gai đội lên đầu thánh thiện của Chúa. Chúng đặt một cây sậy vào tay Chúa và chế diễu, cúi đầu chào như một vị vua. Vài kẻ còn phun nhổ vào thánh nhan Chúa, trong khi những kẻ khác giật cây sậy đánh lên đầu Chúa. Bọn này tạt vả đau đớn; trong khi bọn khác bịt mắt và đánh đấm Chúa. Chúa Giêsu hiền lành chịu đựng tất cả những điều ấy. Ai có thể hiểu được Chúa – hiểu thấu được nông nỗi khổ đau của Người? Mắt Chúa trĩu nặng. Tôi cảm nhận được điều đang diễn ra nơi Trái Tim rất dịu dàng Chúa Giêsu vào lúc ấy. Người ta tranh nhau lăng mạ Chúa. Tôi suy tư: Sự dữ dẫn như thế ở nơi nhân loại từ đâu mà ra? Đó là bởi tội lỗi mà ra. Tình yêu và tội lỗi đã gặp nhau. (NK 408)

78 Ôi! Giả như mọi linh hồn đều nhận biết Đấng đang ngự trong những thánh đường của chúng ta, chắc sẽ không có quá nhiều phạm thánh và bất kính đối với những nơi thánh này đến thế. (NK 409)

79 Những ngôi sao này là linh hồn các tín hữu trung thành, và mặt trăng là linh hồn các tu sĩ. Sự khác biệt trên thiên đàng giữa linh hồn một tu sĩ

và linh hồn một tín hữu cũng như thế. Sự cao cả thực hệ ở lòng yêu mến Thiên Chúa và đức khiêm nhường. (NK 424)

80 Khi tôi đi chầu, trạng thái tịnh hiệp lập tức chiếm đoạt tôi, và tôi nhìn thấy Chúa Giêsu đang chịu trói ghì vào cột đá, bị tước lột y phục và ngay lúc đó trận đòn cũng bắt đầu. Tôi nhìn thấy bốn người đàn ông thay phiên nhau dùng roi đánh Chúa. Trái tim tôi hầu như ngưng đập khi chứng kiến những cảnh đày đọa này. Chúa phán với tôi: **Cha đã chịu đau đớn hơn cả những gì con nhìn thấy.** Chúa Giêsu tỏ cho tôi biết những tội lỗi nào đã bắt Người phải chịu đánh đòn: đó là những tội phạm đến đức trong sạch. Ôi! Nỗi đau đớn tinh thần của Chúa Giêsu lúc chịu đánh đòn kinh hãi biết bao. Khi ấy, Chúa Giêsu phán với tôi: **Con hãy nhìn xem nhân loại trong tình trạng hiện thời.** Ngay lúc đó, tôi nhìn thấy những điều kinh hoàng: các lý hình bỏ mặc Chúa Giêsu ở lại đó và có những người khác tra tay đánh đập Chúa một cách dã man. Những người này là các linh mục, các tu sĩ nam nữ và các vị có thẩm quyền cao sang trong Giáo hội, điều này đã làm tôi thất kinh. Cũng có những giáo dân đủ mọi lứa tuổi, mọi hoàn cảnh sống. Tất cả đều trút những lời thóa mạ vào Chúa Giêsu vô tội. Nhìn thấy cảnh tượng này, trái tim tôi như lâm vào tình trạng hấp hối. Trong khi chịu những lý hình đánh đập, Chúa Giêsu vẫn giữ im lặng và nhìn vào khoảng không; nhưng khi những linh hồn mà tôi vừa nói đến đánh đập Chúa, thì Người nhắm nghiền mắt lại và có tiếng rên rỉ thống thiết phát ra từ Trái Tim Người. Chúa Giêsu cho tôi biết tường tận về sự nặng nề xấu xa của những linh hồn vong ân bạc nghĩa này: **Con hãy coi, đây là một cực hình còn ghê rợn hơn cả cái chết của Cha.** Khi ấy, đôi môi mím lại, tôi bắt đầu cảm nghiệm nỗi cay cực của cái chết và tôi nhận thấy không ai có thể an ủi hoặc đưa tôi ra khỏi tình trạng ấy được ngoại trừ chính Đấng đã dẫn tôi vào. Khi đó, Chúa phán với tôi, **Cha thấy nỗi đau khổ chân tình của trái tim con đã đem đến một an ủi lớn lao cho Trái Tim Cha.** (NK 445)

DIỄN ĐÀN

Đau khổ - Gian truân Phải chăng là bất hạnh

Maria Túc Lynh
Giáo hạt Gia Định

Là con người, khi gặp những biến cố, những sự kiện trái ngược với ước muốn của bản thân thì người ta thường cảm thấy thất vọng, chán nản, có khi phải đau khổ nữa. Và ai cũng nghĩ đó là những điều bất hạnh, mà khi một ai đó như thế cũng đều cho rằng nỗi bất hạnh của mình là nặng nề nhất. Tuy nhiên, trong đời sống đức tin, vẫn còn đó những con người luôn biết đón nhận những điều bất hạnh đến với mình như là ân lộc cao quý của Chúa. Tôi xin kể một trường hợp tiêu biểu:

Nhà chị ở tương đối gần với nhà tôi. Gia đình chị có 4 người, gồm hai vợ chồng chị và hai đứa con trai. Một đứa khoảng 20 tuổi bị bại não từ khi mới sinh, một đứa cũng khoảng 15 tuổi bị hội chứng Down (đọc là "đao"). Chồng chị là thợ hồ, khi nào có người gọi thì mới có việc để làm. Nhiều lần tôi gặp chị ở tiệm uốn tóc gần nhà, tôi có trò chuyện với chị. Thấy chị cứ tất tả hối thợ làm mau cho chị, tôi hỏi thì chị nói phải về nhanh để chăm sóc đứa con. Chị bảo là cuộc sống hiện tại của chị tuy rất khó khăn, nhưng chị luôn tin tưởng đây là Thánh Giá Chúa đã trao, nên chị phải nhận và không một lời than thở. Điều đặc biệt ở chị mà tôi thấy rõ nhất là hình như không bao giờ chị buồn và thất vọng khi đối diện với hoàn cảnh hiện tại. Chị bảo là chị biết Chúa và Đức Mẹ thương chị nhiều lắm, nên chị không thấy lo lắng gì.

Một thời gian ngắn tôi không còn dịp để trò chuyện cùng chị. Sau đó, tôi được biết chị đã có một công việc mới, mà cả tôi và chị đều nghĩ rằng công việc này là do Chúa ban cho chị, chứ chị thì không thể nào làm được vì chị vốn là một người hiền lành và thật thà. Đó là nghề môi giới mua bán nhà, nghề này thường chỉ dành cho những người nhanh nhẹn và phải khôn lanh một chút (theo tôi là vậy). Trong khi chị không phải là

mẫu người như vậy. Chị giới thiệu cho người ta mua bán với nhau rồi họ muốn cho chị bao nhiêu thì cho chứ chị không dám đòi hỏi. Có người tốt bụng thì cho đúng với phần trăm hay hơn một chút, cũng có người “qua mặt” luôn để khỏi mất tiền. Gặp những tình huống đó thì chị chỉ biết cười chứ không dám hỏi người ta vì sợ người ta mắng. Cũng nhiều lần chị bị những người môi giới khác ăn hiếp và chửi rủa. Chị sợ và né tránh chứ không dám đối chất. Nói chung, nếu với người đời thì chị là người vừa chậm chạp vừa khờ khạo.

Nhưng chị cho biết là có Chúa luôn ở bên cạnh chị, nên chị vẫn thấy vui vẻ, vô tư, không lo lắng gì, có thì ăn, không có thì nhịn. Nhưng một thời gian ngắn sau, Chúa đã ban cho gia đình chị một cuộc sống dễ chịu hơn. Chồng chị được nhiều người gọi đi làm, chị thì vừa chăm sóc hai đứa con dại khờ, vừa có nhiều người tìm đến để nhờ chị mua bán nhà. Theo chị nhận xét, gia đình chị đang dần dần dễ thở.

Cuộc sống tương đối ổn chưa được bao lâu thì chị bỗng phát bệnh ung thư và đã di căn lên não. Tôi nghĩ rằng nếu tôi mắc phải căn bệnh này chắc là tôi sẽ buồn bã và suy sụp tinh thần nhiều lắm và có thể tôi cũng sẽ thở than với Chúa. Nhưng với chị thì tôi rất bất ngờ, chị không hề than trách hay kêu đau. Nằm trên giường bệnh khi mắt đã gần như không thấy gì, nhưng miệng chị vẫn cười tươi mỗi khi có người đến thăm chị.

Tôi đã đến thăm chị vào một buổi tối sau chuyển đi hành hương Đức Mẹ Măng Đen. Tôi đến gửi tặng chị ảnh Đức Mẹ Măng Đen mà bố đỡ đầu của tôi (là linh mục) đã làm phép tặng tôi. Tôi nghĩ rằng Mẹ sẽ nhận lời tôi mà chữa lành cho chị, về linh hồn hay thể xác đều tốt. Khi nhận ảnh Đức Mẹ từ tay tôi, chị đã rất vui và nói với tôi rằng chị rất muốn người khác tặng chị ảnh Đức Mẹ. Nhất định chị sẽ đặt nơi trang trọng nhất trong nhà.

Gặp chúng tôi, chị không ngồi được, mắt không thể mở và không hề thấy gì. Chị chỉ nhận ra tôi qua giọng nói. Tôi hỏi chị có đau không, chị nói là đau lắm. Tuy đau như thế nhưng chị vẫn cười và luôn miệng cảm ơn Đức Mẹ đã thương chị. Chị còn khoe với tôi một điều mà tôi thấy rất hay và có ý nghĩa trong

cuộc đời sống đạo của tôi. Đó là cho dù biết mình sắp chết nhưng chị vẫn rất vui vẻ, vô tư và vẫn giữ thói quen tốt lành là đọc kinh mỗi tối trước khi đi ngủ. Mỗi tối chị đọc ba kinh (Lạy Cha, Mừng Mừng, Sáng Danh) để tạ ơn Chúa rồi mới ngủ. Tôi nghe chính miệng chị nói như vậy nên tôi rất ngưỡng mộ.

Tôi thấy Chúa sao mà “ngộ” thế, Chúa đã từng cho tôi thấy những người Công Giáo không đẹp về cách ăn nết ở để tôi thấy khó chịu khi nghĩ về đạo Công Giáo. Giờ đây, Chúa lại cho tôi thấy một người con gái của Chúa sao mà dễ thương và đáng yêu đến thế. Tôi đã quen biết chị từ khi tôi chưa biết Chúa, và trong mắt tôi, chị thật là một mẫu người mà tôi phải cố gắng noi theo. Giờ đây khi tôi đã chính thức theo Chúa, thì chị chính là một tấm gương sáng mà tôi suốt đời này phải cố gắng học theo. Trong nghèo khó thì hy vọng và tạ ơn. Trong bệnh tật nan y thì cũng chỉ một lời tạ ơn và xin vâng theo Thánh ý Chúa.

Khi tôi viết những dòng này về chị thì cũng là lúc chị đã được Chúa gọi về được khoảng 5 tháng rồi. Tôi nghĩ chị đã sống đẹp lòng Chúa khi cho những người chung quanh thấy cung cách

sống đạo rất tuyệt vời của chị. Chị là tấm gương cho nhiều người noi theo. Tôi nghĩ những đau khổ, gian truân mà chị phải chịu trong cuộc sống chính là những hồng ân lớn lao mà Chúa ban cho chị. Chị đã phải hy sinh nhiều ở đời này, ắt hẳn chị sẽ được Chúa trả công bội hậu ở đời sau. Phải trải qua thử thách mới đạt đến vinh quang, đó chính là Thánh Ý của Thiên Chúa. Tôi đã thấy trong chị hình ảnh của một Chúa Giêsu hiền lành, khiêm nhu, thật thà, phó thác và xin vâng.

Có một điều đặc biệt xin được nói thêm rằng chị là một tân tòng, thế mà tâm tình phó thác của chị lại trọn vẹn như vậy. Trong tôi cũng có một chút hãnh diện, vì tôi cũng là một tân tòng. Tôi nghĩ chúng tôi đều là những tân tòng bé mọn đã được Thiên Chúa đoái thương nhìn tới. Thật lòng mà nói thì chúng tôi, những tân tòng còn nhỏ dại, còn ngây thơ trong việc sống đạo và đang cần rất nhiều lời cầu nguyện của quý vị. Thật vậy, tân tòng như cây non, cần được chăm sóc, vun bón và nâng đỡ rất nhiều của những người đạo Công Giáo gốc. Tôi cũng biết là chúng tôi cần phải nỗ lực gấp nhiều lần để sống đạo trọn vẹn hơn.

Xin Chúa ban cho quý vị được tràn đầy ơn Thánh Thần và hồng ân của Đức Giêsu Kitô đầy quyền năng qua lời cầu bầu của Đức Maria.

CHÚC MỪNG BỔN MẠNG

Mừng kính trọng thể:

- **Lễ Sinh Nhật Thánh Gioan Tẩy Giả ngày 24.6.2012**
- **Lễ hai Thánh Phêrô và Phaolô Tông Đồ ngày 29.6.2012**

**Ban Chấp Hành Cộng Đoàn LCTX TGP xin chúc mừng
bổn mạng hai anh:**

**G. Baotixita Maria NGUYỄN THẾ VINH
Phêrô Phaolô NGUYỄN VĂN QUÝ**

**Nguyện xin cho sự nhiệt thành và can đảm của các
Thánh nhân luôn là tấm gương soi rọi hai anh trên bước
đường phục vụ Giáo Hội.**

Tình Yêu Diệu Kỳ

Tôma Đổ lộc Sơn

(Phỏng theo lời kể của một Linh Mục)

Chiều thứ Bảy, lác đác mưa rơi, lác đác nhưng cũng đủ làm ướt sũng dàn hoa giấy, kèm theo làn gió biển, đem lại một bầu không khí dễ chịu. Trong căn biệt thự mới cất, ánh sáng đã được mở. Chàng nắm lấy tay nàng, kéo sát về mình, bốn mắt nhìn nhau như muốn nói điều gì. Một thoáng trôi qua, nàng đẩy nhẹ chàng ra và nói: *"Thôi anh, mình hãy để lại cho nhau những gì tốt đẹp nhất trong ngày cưới"*. Như đồng ý với nàng, chàng lùi lại, tay vói lấy ly nước: *"Uống nước đi em, hôm nay trời nóng quá"*.

Chàng tên Hải. Cha của Hải là một nhạc công của một ban nhạc nổi tiếng ở Saigon, không biết vì lý do gì mà ông đã chuyển sang buôn bán. Mẹ của Hải là một nhà thơ, nhà văn – dù chỉ là nghiệp dư, nhưng bà cũng có một số tác phẩm được nhiều người biết đến. Từ ngày lấy cha của Hải, bà đã nghỉ viết, và chỉ làm việc nội trợ.

Từ thuở nhỏ, Hải và mẹ không hề biết cha buôn bán cái gì, chỉ biết mỗi tháng ông cầm tiền về, có khi rất nhiều tiền. Căn biệt thự sang trọng mà mẹ con Hải đang ở được ông mua bằng một khoản tiền rất lớn. Nhưng, điều đó không quan trọng bằng việc học hành của Hải. Từ hồi học lớp một, cha Hải đã mua cho nào là quần áo, giày dép, bút mực, sách vở, không thiếu thứ gì. Khi lên đại học và đến bây giờ, sắp là bác sĩ, Hải không gặp khó khăn gì về tiền bạc. Vì vậy, Hải rất quý mến và yêu thương cha mẹ.

Nàng là con út trong một gia đình có ba anh chị em. Nàng tên Hương, là con của một vị thẩm phán có uy tín. Chỉ sống bằng đồng lương chân chính, nên gia đình Hương có cuộc sống đạm bạc, việc học của Hương có khi gặp khó khăn, nhất là những năm cuối trường đại học y dục.

"*Báo đây, báo đây*". Đang suy nghĩ miên man, chợt Hải tỉnh lại khi nghe tiếng rao bán báo. "*Bán cho tờ báo*". Hải mua, nhưng chưa vội đọc, và để nó trên bàn. Thấy vậy Hương vói tay cầm tờ báo lật qua lật lại. "*Ồ, ai như hình bác Hà*", Hương kêu lên. Hải quay lại, cầm tờ báo, đúng là cha mình. "*Có chuyện gì thế*". Hải vừa hỏi vừa đọc hàng chữ in đậm: "**Đã bắt được tên trùm ma túy Đỗ Hoàng Hà**". Không tin vào mắt mình, lấy tay dụi mắt, chớp chớp mấy cái, cố nhìn thật kỹ hình người trong báo, và Hải đổ sụp xuống ghế. Hương chạy lại đỡ, bất giác Hương nhìn lên, nào ti vi, tủ lạnh, nào dàn máy hát tối tân, ngoài kia chiếc xe hơi mới cáu, nào... nào... Hương ôm đầu khóc lóc, bỏ chạy, chạy mãi, chạy mãi...

Vì là người cầm đầu, và số lượng ma túy quá nhiều, cha của Hải đã bị kết án nặng nhất là tử hình, và bị tịch thu tài sản do làm ăn bất chính mà có. Nhìn xuống hai mẹ con, hàm răng ông cắn chặt như đang hồi hận, nước mắt ông tuôn chảy như đang sám hối, ngược mắt lên trời cao như đang xin ơn tha thứ.

Hải và mẹ đã được người cậu đưa về nhà mình. Hải biết cậu rất thương mẹ con Hải, nhưng làm sao mà Hải sống được khi tiếng đời dị nghị: Ôi, nó là con của tên buôn ma túy, một tên giết người hàng loạt. Và còn Hương nữa! Cha của Hương là một vị thẩm phán nghiêm minh, ông không bao giờ chấp nhận cho Hương quen con của một kẻ tội đồ.

Lững thững trên đường, đã hai ngày nay Hải chưa ăn gì, phải nói là Hải không muốn ăn bất cứ cái gì. Trong đầu Hải bây giờ chỉ có từ chết, vâng, chỉ có chết mới thoát khỏi cảnh đau đớn này. Trước mặt Hải là dòng sông đang cuồn cuộn, chảy xiết, nhưng sao hôm nay mọi người đứng đây đông thế? À, thì ra họ đang vớt xác một người chết đuối. Hải quay lại, bước đi...

Những bước chân vô định, lang thang hết mấy con phố, Hải thấy cánh cửa Nhà Thờ rộng mở nên bước vào. Ngồi ở hàng ghế cuối, Hải chỉ biết khóc, khóc như chưa hề được khóc. Vị Linh Mục già đang nguyện kinh, nghe thấy tiếng khóc nức nở thì quay lại, thấy người thanh niên mặt mũi sáng sủa, ăn mặc bảnh bao mà lại ngồi đây khóc. Cha bước tới, cầm tay lay nhẹ và hỏi: "*Sao con ngồi đây, và tại sao con khóc?*". Mỗi một lúc

sau, Hải mới kể hết nỗi lòng cho vị Linh Mục nghe. Nghe xong, cha ân cần nói: "*Con về ở với cha, cha sẽ tạo cho con một niềm vui mới*".

Chiều thứ bảy, lễ kính Đức Mẹ, nhiều người dâng hoa chận kín bàn thờ. Cha xứ bảo Hải: "*Con đem những bông hoa này cắm vào bình cho đẹp*". Nhìn những bông hoa thơm ngát, đủ loại, đủ màu sắc. Hải nắn nót tỉa bớt lá già, lá xấu, ngắm nghía hồi lâu, chợt nghĩ: "*Đẹp, đẹp thật*". Những bông hoa sớm nở, tối tàn này mà còn được Chúa Trời dựng nên để tôn vinh Ngài, phượng chi con người chúng ta, là hình ảnh của Ngài, là Đền Thờ của Ngài, mà sao ta lại làm hoen ố?

Hai tay cầm hai bình hoa, Hải cung kính đặt dưới chân Đức Mẹ, rồi quỳ xuống và thì thầm: "*Xin Mẹ dắt con đến cùng Chúa*". Hải quỳ hồi lâu, nghe Mẹ dạy bảo. Và, hai ngày sau, Hải đã lãnh bí tích hòa giải sau nhiều năm quên lãng. Xin cảm ơn Mẹ!

Người vui mừng nhất là cha xứ. Từ ngày có Hải, công việc mục vụ, công việc bác ái của cha đã được Hải tận tâm phụ giúp. Những lần thăm viếng bệnh nhân, nhờ có kiến thức về y khoa, nhiều bệnh nhân đã được Hải chăm sóc một cách tận tình, an ủi, chia sẻ, và khỏi bệnh, không chỉ khỏi bệnh phần xác mà đặc biệt được khỏi bệnh phần hồn.

Hải bây giờ thật vui, vui khác với cái vui khi ở trường, khác với cái vui khi mỗi lần gặp Hương. Chiều hôm đó, có một cụ già đem đến tặng Hải một bể cá vàng mà cụ đã dày công chăm sóc, người khác tặng Hải chậu bonsai quý, và đặc biệt, bà Maria Huệ đã tặng Hải bộ Kinh Thánh cổ có từ thế kỷ thứ XV. Nhờ bộ Kinh Thánh này, niềm tin của Hải đã được nâng cao.

Vào dịp lễ Phục sinh, Hải xin phép cha xứ cho về thăm mẹ và cậu. Vượt đường xa hơn trăm cây số, hỏi thăm mãi mới tới được nhà cậu, nhưng người ra mở cửa không phải là cậu, mà là một người đàn bà hoàn toàn xa lạ. Bà cho biết, bà đã mua căn nhà này hơn một năm rồi, và người chủ cũ đi đâu, bà không biết. Biết tìm mẹ và cậu ở đâu?

Một năm sau, với tất cả niềm tin, lòng nhiệt thành, đức vâng lời, và nhất là lòng ao ước được đi tu. Cha xứ đã chấp thuận để Hải tu học ở Đại Chung Viện. Trong suốt thời gian tu học, thầy Hải rất chăm chỉ đọc và suy gẫm lời Chúa rất kỹ, khiêm nhường tuyệt đối, vâng phục bề trên một cách nghiêm túc, đến nỗi cha giám đốc phải thốt lên rằng: "*Có một ông Thánh đi tu*".

Thấm thoát mười năm trôi qua, thầy Hải giờ đây đã là Linh Mục. Cha Hải được bổ nhiệm về ngay giáo xứ mà trước kia cha đã được cha già giới thiệu nhập học. Trong bài giảng ngày lễ nhận xứ, cha già rưng rưng nước mắt: "*Tôi sung sướng, vui mừng được cha Hải về đây, trước mắt là làm cha phó, sang năm, tôi tới tuổi nghỉ hưu, cha Hải sẽ thay tôi đảm đang chánh xứ. Tôi rất tin tưởng và hy vọng vào cha, cha sẽ đưa giáo xứ ta đi lên, ngày một tốt hơn*".

Chiều Chúa nhật nọ, khi cha phó đang chuẩn bị Thánh lễ chiều thì nhận được lệnh cha xứ. Có một bệnh nhân đang hấp hối, cha đi ngay tới nhà dưỡng lão. Khi tới nơi, cha thấy một bà cụ trạc bảy mươi tuổi, dáng người hom hem, nhưng toát lên một vẻ quý phái. Sau khi cho bà cụ rước lễ, bà ra hiệu cho cha lấy một vật gì dưới gối, đó là bản kinh xưng tội. Cha vội nhét vào túi, vì thấy bà cụ nấc lên một tiếng và trút hơi thở. Mọi người vội kêu tên cực trọng: "*Xin cứu linh hồn Maria*".

Đêm hôm ấy, khi chuẩn bị đi ngủ, cha Hải nhớ tới tờ xưng tội của bà cụ, ý định là cầu nguyện cho bà. Cha mở ra và đọc: "*Con tên là Maria Nguyễn thị Hiền. Chồng con tên là Giuse Đỗ Hoàng Hà. Chúng con có một đứa con tên là Giuse Đỗ Minh Hải...*". Đến đây thì cha không đọc được nữa. Cha vội lao ra cửa, phải chạy tới nhà dưỡng lão ngay, đêm đã khuya, ngoài đường vắng tanh, trước mặt cha là cánh cửa sắt lạnh lùng như đang cản bước. Loanh quanh đi tìm một lối đi, cha đã đứng trước tượng Đức Mẹ từ lúc nào mà không biết. Ngược mắt lên nhìn Mẹ, cầu cứu Mẹ, xin được Mẹ an ủi: "*Này con, Mẹ biết con đang đau khổ, Mẹ thông cảm với con. Xưa kia, khi Mẹ đứng dưới chân Thập Giá Chúa, Mẹ cũng đã rất đau khổ, tưởng như dao sắc thấu qua lòng vậy. Mẹ nhìn lên thấy Chúa Giêsu đang đau đớn, xin phó thác Linh Hồn trong tay Đức Chúa Cha, Mẹ*

cũng đã dâng sự đau khổ này cho Đức Chúa Cha. Nay con cũng hãy dâng lên Thiên Chúa nỗi đau này, để được Thiên Chúa xót thương. Lạy, Mẹ xin, yên ủi chúng con luôn luôn...”.

Trong Thánh lễ an táng cho bà Maria Hiền, cha Hải đã giảng về sức mạnh của đồng tiền. Nội dung văn tắt như sau: *"Nếu chúng ta làm nô lệ tiền bạc, nó sẽ phá hoại hạnh phúc gia đình mình, nó sẽ phá hủy tư duy cuộc sống, phá hủy kiến thức cuộc sống, phá hủy tình thương cuộc sống. v.v... Và, ngược lại, khi chúng ta làm chủ được nó. Vấn đề là chúng ta nhận thức được ta đang làm nô lệ đồng tiền hay ta đang làm chủ đồng tiền".*

Thầy là Đường, là Sự Thật và là Sự Sống (Ga 14, 6). Chúng ta hãy theo Đức Kitô để được Ngài dẫn dắt, để ta không làm nô lệ đồng tiền, thế gian và xác thịt...

Lạy Chúa, xin cho con biết nhận Chúa là chủ của đời con. Để con sống, nhưng không phải con sống, mà là Chúa sống trong con. Amen.

01/6/2008 → 01/6/2012, kỷ niệm 4 năm ngày thành lập Cộng Đoàn Lòng Chúa Thương Xót TGP Saigon, xin CĐ hiệp ý cầu nguyện cho cha Tổng linh hướng và Ban chấp hành cùng toàn thể anh chị em trong CĐ LCTX TGP.

Quý vị có nhu cầu hiệp thông cầu nguyện, xin email về longthuongxotgp@yahoo.com để cộng đoàn cùng hiệp thông cầu nguyện.

Giáo họ Thánh Mẫu 3 tạ ơn LCTX

Thom.Aq. Trầm Thiên Thu

TGP SAIGON – Thứ Sáu ngày 4-5-2012, trong tuần IV Phục Sinh, Giáo họ Thánh Mẫu 3 đã tổ chức Thánh lễ Tạ ơn Lòng Chúa Thương Xót (LCTX) theo lịch luân phiên của Giáo hạt Gia Định.

Là một Giáo họ của Giáo xứ Thánh Mẫu, thế nên nhà thờ của Giáo họ Thánh Mẫu 3 (99 Bùi Đình Túy, P. 12, Q. Bình Thạnh, Saigon) cũng nhỏ bé và giản dị. Nhìn nhà thờ chen lẫn giữa các cao tầng sang trọng khác, người ta dễ cảm thấy nhà thờ Giáo họ Thánh Mẫu 3 có **sự khiêm nhường**, mà khiêm nhường là nền tảng mọi nhân đức. Nhà thờ nhỏ lại có 2 mặt là đường phố, thế nên rất ồn ào. Điều này lại nhắc nhở người ta **phải chịu đựng** để có thể cầm lòng cầm trí mà tham dự các giờ phụng vụ. Chính ngôi nhà thờ nhỏ này nhắc chúng ta về 2 bài học giá trị: Khiêm nhường và Chịu đựng.

Cái nắng hè bỗng dưng “nhẹ” hơn mấy ngày trước, và cái nóng cũng dịu hẳn xuống. 14 giờ 30 bắt đầu lần chuỗi LCTX. 15 giờ bắt đầu Thánh lễ, đúng “giờ linh” của Lòng Chúa Thương Xót. Chủ tế là Linh mục phụ tá Giuse Mai Thanh Tùng. Số người tham dự Thánh lễ khoảng 300 người. Trong nhà thờ không còn chỗ nên một số người phải ngồi ở “hành lang Nhà Chúa”. Ca đoàn mặc đồng phục là áo thụng trắng với miếng choàng vai tròn màu vàng, nhìn khá dễ thương, đa số là các thiếu niên nhưng hát khá vững vàng.

Đáp ca là Thánh vịnh 88 (89): *"Tình thương Chúa, đời đời con ca tụng, qua muôn ngàn thế hệ miệng con rao giảng lòng thành tín của Ngài"* [Tv 88 (89):2]. Tại sao chúng ta ca tụng tình thương của Chúa? Bởi vì *"tình thương ấy được xây dựng*

tới thiên thu, lòng thành tín Chúa được thiết lập trên trời” [Tv 88 (89):3]. Tình thương ấy là chính Lòng Chúa Thương Xót, mà Lòng Chúa Thương Xót đã có từ trước muôn đời. Thánh Thể, Thánh Tâm và Lòng Chúa Thương Xót là những cách gọi khác của Tình Yêu Thiên Chúa, vì “Thiên Chúa là tình yêu” (1 Ga 4:8 & 16).

Phúc âm hôm nay là đoạn Tin Mừng theo Thánh sử Gioan (Ga 19:31-34), nói về “giờ linh” của Lòng Chúa Thương Xót, thời điểm mà Chúa Giêsu trút hơi thở trên Thập giá.

Thánh Gioan kể: Hôm đó là ngày áp lễ, người Do Thái không muốn để xác chết trên thập giá trong ngày Sa-bát, mà ngày Sa-bát đó lại là đại lễ. Vì thế họ xin ông Philatô cho đánh giập ống chân các người bị đóng đinh và lấy xác xuống. Quân lính đến, đánh giập ống chân người thứ nhất và người thứ hai cùng bị đóng đinh với Đức Giêsu. Khi đến gần Đức Giêsu và thấy Người đã chết, họ không đánh giập ống chân Người. Nhưng một người lính lấy giáo đâm vào cạnh sườn Người. Tức thì, Máu cùng Nước chảy ra”.

Câu Kinh thánh rõ ràng liên quan Lòng Chúa Thương Xót: *“Máu cùng Nước chảy ra”* (Ga 19:34). Điều này đã được chính Chúa Giêsu mặc khải cho Thánh Faustina để nhờ người vẽ linh ảnh Lòng Chúa Thương Xót (như chúng ta thấy ngày nay).

Thánh Gioan tự nhận là “người xem thấy việc này đã làm chứng”, đồng thời đoan chắc rằng “lời chứng của người ấy xác thực, và người ấy biết mình nói sự thật để cho cả anh chị em cũng tin” (Ga 19:35). Lời Kinh Thánh ứng nghiệm: *“Không một khúc xương nào của Người sẽ bị đánh giập”* (Ga 19:36). Lời Kinh Thánh khác cũng ứng nghiệm: *“Họ sẽ nhìn lên Đấng họ đã đâm thấu”* (Ga 19:37). Ngay trên đồi Can-vê cũng đã có người nhìn Đấng-mà-họ-đâm-thấu và cảm nghiệm được Lòng Chúa Thương Xót, đó là viên đại đội trưởng và những người cùng ông canh giữ Đức Giêsu đều rất đỗi sợ hãi và phải thốt lên: *“Quả thật ông này là Con Thiên Chúa”* (Mt 27:54).

LM Giuse Tùng nói: *“Chúng ta cầu nguyện không chỉ cầu xin mà còn phải lắng nghe tiếng Chúa qua Lời Chúa, qua người khác, qua các bệnh nhân, các trẻ em, các người ngoại giáo,...*

Và cầu nguyện không chỉ là cầu cho mình mà còn phải cầu cho những người khác, kể cả kẻ thù”.

LM Giuse Tùng cho biết thêm rằng Cộng đoàn Lòng Chúa Thương Xót của Giáo họ Thánh Mẫu 3 là cộng đoàn đầu tiên của Giáo hạt Gia Định. Giáo họ nhỏ với khoảng 1.700 giáo dân mà tiên phong như vậy thì thật đáng trân trọng và đáng noi gương. Thật ra không ai lại không cần đến Lòng Chúa Thương Xót, vì **ngay cả những người thánh thiện cũng tìm về với Chúa qua “con đường tội lỗi và thứ tha”**. Vậy không ai có thể viện cớ bất kỳ lý do gì mà lại ngăn cản hoặc không chạy đến Lòng Chúa Thương Xót.

Đến với Lòng Chúa Thương Xót không vì phép lạ, mà trước tiên phải vì yêu mến và nhận biết mình là tội nhân. Còn việc Chúa làm phép lạ cho mình hay không là quyền của Ngài, vì Ngài biết rõ những gì có lợi hoặc có hại đối với chúng ta. Vậy mới xứng đáng nói: *“Lạy Chúa Giêsu, con tín thác vào Ngài”*. Nếu đã tín thác vào Chúa thì đừng “đặt điều kiện” với Ngài!

Thánh lễ hôm nay được LM Giuse Tùng cử hành một cách trang trọng: Hát kinh Vinh Danh và ban Phép Lành trọng thể. Chắc hẳn ngài là một linh mục có chiều sâu nội tâm, vì cuối lễ, theo lệ thường là người đại diện nói lời cảm ơn. Thế nhưng ngài tỏ ý không muốn được cảm ơn hoặc nhận lẵng hoa, và nói: *“Cảm ơn như vậy là sáo lăm. Thiết nghĩ chúng ta nên cùng quây quần bên linh ảnh Lòng Chúa Thương Xót và cầu nguyện, như vậy có ý nghĩa hơn và chân tình hơn”*.

Chắc hẳn có một số người không thích cách làm “không giống ai” của LM Giuse Tùng. Tuy nhiên, nếu hiểu sâu và hiểu rộng thì ngài rất có lý khi có cách thể hiện như vậy, vì đó là “nhiệm vụ mà Chúa Giêsu đã trao”. Mong sao các linh mục đều biết sống có “chiều sâu” đúng với Tôn Ý của Đại Sư Phụ Chí Thánh Giêsu.

Kết lễ là bài Thánh ca “Trong Trái Tim Chúa Yêu” của Nhạc sĩ Phanxicô: *“Trong trái tim Chúa yêu muôn đời, con xin được một chỗ nghỉ ngơi, nhỏ bé thôi, nhỏ bé thôi...”*. Giai điệu nhẹ nhàng, tiết tấu giản dị, ca từ đơn sơ, nhưng có thể khiến lòng người lắng đọng và bình an với niềm tín thác vào Lòng Chúa Thương Xót.

LÒNG NHÂN

Maria Mỹ Ánh

Thưở chỉ mới học lớp 8, lớp 9, tôi đã là một cây “luyện” kiếm hiệp có cỡ rồi. Đọc hầu như gần hết các truyện của Kim Dung, và nhiều tác giả khác, bộ nào cũng mấy chục cuốn. Với tuổi đó, đọc chỉ vì nội dung lôi cuốn, hấp dẫn, chứ chẳng thể nào hiểu hết ý của tác giả hoặc nhớ nổi tên các nhân vật, may ra chỉ nhớ nhân vật chính và cốt truyện. Có một truyện, tôi cố nhớ tựa sách, tên tác giả và tên nhân vật chính, nhưng tuyệt nhiên không thể nhớ nổi. Tuy nhiên có một đoạn trong câu chuyện đó gây cho tôi ấn tượng vì sự bất ngờ và dễ thương của nó.

Chuyện kể rằng: Có một đám cao thủ võ nghệ tinh thông vào bậc thượng thừa, cả bọn xuất thân là những kẻ giết người như ngoé, nay muốn hoàn lương làm điều tốt cho mọi người để chuộc lỗi lầm trong quá khứ. Nhưng ai sẽ là người đứng đầu để lãnh đạo anh em đây? **Người đó phải có lòng nhân ái.** Nhưng mọi người đều thấy mình không xứng đáng, ai cũng có quá khứ kinh hoàng! Cứ đùn đẩy nhau mãi.

Một người có sáng kiến vẽ một bức tranh treo trong ngôi miếu cổ rồi phục xung quanh để tìm người. Chờ mãi, chờ mãi... Một hôm có một tráng sĩ mặt còn non choẹt bước vào. Bức tranh đập vào mắt. Anh chàng nhìn hồi lâu rồi vội chụp lấy cây cọ đang để sẵn hí hoáy vẽ. Vừa buông cọ, anh hoảng hốt khi thấy một nhóm người nhào ra phủ phục trước mặt, tôn anh làm chủ của họ. Anh phản đối kịch liệt vì cho mình còn nhỏ lại chẳng tài cán gì, võ nghệ chỉ vẽ vài miếng phông thân... Một người lớn tuổi và giỏi nhất trong bọn mới giải thích với anh: “Bọn ta đây không cần người giỏi vì bọn ta giỏi cả. Bọn ta cần một người có

LÒNG NHÂN để lãnh đạo và bọn ta đã chọn được các hạ. Bọn ta vẽ bức tranh để xem ai có lòng nhân hậu cứu giúp người. Các hạ đã mau mắn cứu người khi vẽ thêm nhân vật nữa năm lấy vai người mù kéo lại khi anh ta sắp bước xuống vực thẳm. Như thế các hạ chính là người bọn ta cần để lãnh đạo bọn ta bên vực kẻ bị áp bức, cứu người gặp nguy khó và giúp đỡ kẻ thân cô... Cái tâm của các hạ là cái cần có của một người lãnh đạo để hướng dẫn bọn ta không đi chệch đường và bọn ta xin hoàn toàn tùng phục mọi chỉ thị của các hạ...".

Đó chỉ là truyện kiếm hiệp, hư nhiều hơn thực và hơi buồn cười, nhưng cũng đã để lại ở tuổi thơ tôi một điều tốt đẹp còn ấn tượng mãi cho đến bây giờ, trong khi biết bao cuốn sách tôi đã đọc ít để lại gì sâu sắc đến vậy. Âu cũng là lòng nhân ái lại có một chỗ đứng trong tâm thức con người lâu đến vậy!

Lòng nhân hậu của con người cũng chỉ có vậy mà tìm mãi mới có vài người. Thường người đời chuộng người giỏi giang, người đẹp, người có tài năng. Cha mẹ, thầy cô cũng chú tâm đến việc khuyến khích con học thật giỏi mà có khi quên mất dạy con về nhân bản, dạy con đạo làm người phải có lòng nhân hậu, dạy con biết yêu thương và sẻ chia với người nghèo khó, bất hạnh, tật nguyền... Còn với Thiên Chúa, lòng nhân không chỉ dừng lại ở đó, mà là sự Cứu Độ, cứu khỏi chốn lưu đày, giải thoát khỏi ngục tù giam hãm con tim. Người thay trái tim chai đá bằng trái tim bằng thịt để ta biết yêu thương. Chúa nói: **"Ta muốn lòng nhân chứ không cần của lễ"**. Câu này chúng ta học một đời người chưa hết. Cha mẹ học, con cái học, giáo dân học, cả những người lãnh đạo ở mọi lãnh vực: Học, học nữa, và học mãi...

Mùa Chay vừa qua, tôi đi dự Tĩnh tâm của Nhóm Giáo Chức. Cha Linh hướng Nhóm Cựu Giáo chức có nói về 2 loại tình yêu: hàng ngang và hàng dọc.

Tình yêu loại 1 hàng ngang như tình vợ chồng, bạn bè, hàng xóm láng giềng và tất cả những mối quan hệ xã hội. Với tình yêu này có sự trao đổi kiểu "bánh ít trao đi, bánh quy trao lại".

Nếu điều đó tốt cho tôi thì tôi duy trì, còn bằng không, phần ai nấy sống...

Tình yêu loại hàng dọc khác hẳn, thường từ trên đổ xuống, ít khi ở phía dưới cố rướn lên cao – như tình ông bà với cháu chắt, cha mẹ với con cái. Và cao trọng hơn trong loại tình yêu này là tình yêu của Thiên Chúa dành cho loài người. Ở loại tình yêu này chỉ cho đi và không mong

lấy lại, là một độ dốc tuôn đổ không ngừng cho dù người ở phía dưới tốt hay xấu, có đón nhận hay không đón nhận. Tình yêu này lớn hơn sự công bằng, và dưới con mắt người đời, nó vô lý đến độ ngoài người đó ra không ai có thể cảm nhận được. Nó được đổi bằng giá máu! Lòng nhân hậu của nó vô cùng vĩ đại, nó không phải là sự trao đổi mà là bao phủ, bao trùm. Nó là lòng bao dung, là Lòng Thương Xót. Tình yêu Thiên Chúa là Tình Yêu + Lòng Thương Xót. Vì nếu không, chúng ta không đáng để được yêu, như “đứa con hoang đàng” trong Tin Mừng. Nếu chỉ có tình yêu mà không có lòng thương xót thì người cha không thể tha thứ cho đứa con tội lỗi ấy. Anh ta xin làm đầy tớ thì cha phục hồi quyền làm con cho anh, làm cậu chủ nhỏ trong nhà, ông dành cho anh một địa vị trang trọng: *“Từ đồng phân tro, Cha nâng con lên hàng khanh tướng...”*.

Mừng Tháng Thánh Tâm Chúa, chúng ta mừng kính Lòng Nhân Hậu và Trái Tim Hay Thương Xót của Chúa Giêsu. Tình yêu ấy bao phủ cuộc đời mỗi người. Lòng Thương Xót ấy chỉ có chính người được thương xót mới thấu hiểu và cảm nhận hết sự bao dung của Người mà ngôn từ không thể nói hết, tư tưởng không thể thông suốt hoặc chứng minh được. Chỉ nhắm mắt lại, thỉnh lặng nhìn lên trái tim bị đâm thấu và suy ngẫm những giọt máu rỉ ra từ tấm lòng sâu thẳm của Người, mới hiểu Người đã thương xót ta như thế nào thôi!

Còn lại trong tôi

Thảo Lam
Gx Chính Lộ

Thánh Lễ kính Lòng Chúa Thương Xót (LCTX) chiều nay, hạt Gia Định tổ chức luân phiên đến Giáo xứ Đức Mẹ Vô Nhiễm. Khuôn viên nơi thánh đường không rộng nhưng cũng không đến nỗi hẹp, đủ chứa hơn ba trăm người. Cha giảng lễ hôm nay là Cha linh hướng cộng đoàn LCTX của Giáo phận Bà Rịa – Vũng Tàu.

Thánh lễ kết thúc, mọi người ra về trong niềm vui. Tôi về đến nhà, đèn đường cũng vừa lên. Gia đình tôi bắt đầu quây quần bên mâm cơm, mọi người vừa ăn vừa nói chuyện rôm rả. Thăng Út nói: "*Hôm nay thấy chị Ba sao trầm tư thế?*". Tôi cười và nhẹ trả lời: "*Bình thường như mọi ngày thôi!*".

Sau bữa cơm tối, mỗi người một việc. Dọn dẹp xong, ai nấy về phòng mình.

Tôi thả hồn đi lang thang, nhớ lại "thằng tướng cướp được lên Thiên Đàng" qua bài giảng lễ kính LCTX hồi chiều. Nếu ai tham dự thánh lễ thì không ngạc nhiên và không thắc mắc tại sao. Đó cũng là điều dễ hiểu thôi. Nếu ai đọc báo Công Giáo Dân Tộc số 1856, bài "Người Mà Tôi Không Giết", tác giả Xuân Huy, hẳn có thể cảm nhận được trái tim con người là yêu thương.

Qua câu chuyện hai người lính đang trong cuộc chiến, giữa lẫn ranh sinh tử, cố giết kẻ thù để giành chiến thắng, sự sống như sợi tơ mong manh treo trước gió. Thế mà tình yêu đồng loại lại dâng trào trong tim anh. Anh đến gần nhưng không giết người lính đang bị trọng thương, mà để lại trên người lính hai bịch gạo sấy và bi đông nước, phần lương khô dự trữ khi đi hành quân, rồi anh lặng lẽ bước tiếp theo chân đồng đội.

Mùa Xuân qua, Thu tới, Đông tàn, rồi Hạ sang, cứ thế tiếp nối trôi nhẹ nhàng. Khi đất nước hòa bình, người thương binh cụt

một chân luôn thao thức mong gặp lại ân nhân đã cứu mạng. Bỗng nhiên trong cuộc gặp gỡ tình cờ thật cảm động, người cứu chiến binh cụt một chân, tay nắm lấy bàn tay còn lại của ân nhân, hai người không cầm được nước mắt, và từ đó họ nhận nhau làm anh em sống chết chung một nhà.

Quả thật, tình yêu là sự hi sinh để mang lại niềm vui và bình yên cho người khác.

Như hôm tham dự Đại Lễ Kính Lòng Chúa Thương Xót do GP Saigon tổ chức tại Trung tâm Mục vụ. Đức cha Phêrô Nguyễn Văn Khảm giảng: *"Nếu Chúa Giêsu phục sinh hiện ra với các Tông đồ không mang theo những dấu đinh, thì có người nhầm tưởng là ma"*. Điều ngài nói càng rõ nghĩa hơn. Khi tham dự thánh lễ kính LCTX và kỷ niệm 5 năm thành lập cộng đoàn LCTX Giáo xứ Chính Lộ. Cha Vinh Sơn linh hướng cộng đoàn giảng: *"Những dấu đinh Chúa Giêsu bị quân dữ đóng vào tay, chân, đâm cạnh sườn Người, để lại những vết thương, vết sẹo nhớ đời. Đó cũng là dấu tích và bằng chứng"*.

Bởi đâu Con Đức Chúa trời

Sinh xuống làm người cứu độ trần gian

Không màng nệm gấm cao sang

Chung phận cơ hàn, sống kiếp lầm than

Chúa Giêsu nhập thể nơi cung lòng Mẹ Maria Vô Nhiễm Nguyên Tội. Ngài xuống thế làm người, cùng sống với nhân loại. Vị Vua Thiên Quốc mang đến cho loài người một trái tim đầy ắp yêu thương, như kho tàng vô tận chất chứa đầy ân sủng, như chính Ngài mời gọi: *"Hỡi những ai khó nhọc và gánh nặng, hãy đến cùng Ta, Ta sẽ cho nghỉ ngơi bồi dưỡng"* (Mt 12, 28). Ngài không yên lòng khi nhìn thấy những đứa con sống hưởng thụ, với những đam mê quyến rũ. Tiền tài, danh vọng, địa vị nơi trần thế là những thứ phù vân như hoa sớm nở chiều tàn, bạc tình phụ nghĩa, sống kiếp hoang đàng.

Ngài là Người Cha nhân hậu vẫn ngày chờ tháng đợi, luôn ngóng trông con. Người Cha đó mừng rỡ khi thấy bóng con lui thúỉ trở về từ xa. Người Cha chạy lại ôm hôn con, nắm tay con dắt vào nhà, lấy áo đẹp cho mặc, xỏ nhẫn vào tay, lấy giầy cho

con mang như ngày nào con vẫn là con của Cha. Trọn cả tâm tình Cha yêu con không bến bờ.

Trái tim Cha luôn thổn thức vì những đứa con đang sống lạc loài, chưa nhận ra điều cao quý nhất của con người giữa cuộc đời mà Cha đã tạo tác nên từ khi còn trong lòng mẹ.

Thiên Chúa giàu lòng thương xót, luôn quan tâm, đồng hành với từng người trong mọi hoàn cảnh của cuộc sống, dù người tốt hay kẻ tội lỗi. Ngài luôn dang rộng vòng tay, đi khắp nơi cứu chữa người ốm đau, tật nguyền, có người chỉ mong sờ được vào tua áo của Ngài để khỏi bệnh. Ngài là Vị Vua uy quyền, là Vị Cứu Tinh nhân loại, nhưng “không chốn nương thân, không chỗ tựa đầu”. Tiếng đồn ngày càng lan xa, nhiều người tin nhận Chúa là Đấng cứu độ đến giải thoát cho con người khỏi ách tội lỗi, xa lánh mưu ma chước quỷ. Lời Chúa là chân lý, là ánh sáng và là sự thật, nhưng ma quỷ đã chế ngự Giuđa, khiến ông không thấm nhuần Lời Chúa, nên ông đã mưu phản và bán Chúa.

Tại dinh Philatô, Chúa Giêsu nói rất rõ: “Tôi là Vua, nhưng nước Tôi không ở trần gian”. Đó là Thiên Quốc, là Nước Trời. Điều này được bao nhiêu người tin để sẵn sàng từ bỏ mọi sự để theo Chúa, khi Vị Vua đó đang là kẻ tử tội?

Trên đời lộng gió Canvê

Chiều xưa Chúa chịu tái tê trong lòng

Có tên trộm cướp cảm thông

Hiếu rành mọi lễ: Chúa không tội gì!

Thầy ơi, nhớ đến một khi

Người về Thiên Quốc, con thì xin theo!

Nghĩ đến đây, tôi chợt mỉm cười. Nhớ lại cô bạn là Phật tử cùng đến tham dự thánh lễ đã nói: “Ông đại tướng cướp tội lỗi đẩy mình mà lên Thiên Đàng, nghĩ cũng lạ!”. Tôi trả lời: “Không lạ đâu, Mai”.

Thật vậy, đó chính là LCTX vô biên, dù tội mình có nhiều bao nhiêu và nặng cỡ nào. Khi mình thành tâm ăn năn hoán cải, trở về với Chúa, đến với linh mục nơi tòa cáo giải, xưng thú

những tội mình đã phạm với lòng thành khẩn và quyết tâm chữa, Chúa luôn đón nhận, thứ tha, ban ơn giao hòa và ơn bình an. Đó là điều độc đáo nhất!

Chúa công minh chính trực nhưng rất giàu lòng thương xót, những ai tin tưởng và cậy trông tìm đến Chúa, dù bất cứ trong nghịch cảnh nào, Chúa đều ra tay nâng đỡ cứu giúp, miễn là điều mình xin hợp với ý Chúa.

Tôi nói tiếp: *"Bạn nhìn lên Thánh giá thấy tay chân Chúa bị đóng đinh, cạnh sườn bị đâm thấu, máu và nước chảy ra còn để lại vết sẹo là dấu tích. Nước và máu chảy ra từ trái tim Chúa là các biểu tượng: Nước thanh tẩy mọi tội lỗi mà con người đã phạm, Máu nuôi dưỡng tâm hồn, ủ ấp trái tim".*

Do bản tính yếu đuối, mỏng dòn của con người, nên dễ bị sa ngã cảm dỗ bởi lòng thâm sâu ác độc: ích kỷ, ganh tị, vô ơn bội nghĩa...

Ngày nay, mỗi lần nhìn lên Thập giá, Chúa vẫn còn đó những vết sẹo nhức nhối vì tội loài người vô ơn phản nghịch. Khi Chúa sống lại hiện ra cùng các môn đệ vẫn còn mang theo trong mình những vết sẹo để các môn đệ nhận rõ chính là Thầy mình đã chết và phục sinh, chứ không phải vị thần linh nào khác, đồng thời để mỗi người con, được Chúa tạo dựng nên vóc dáng hình hài, nhớ lại cuộc khổ nạn đau thương của Ngài mà sống sao nên người hữu ích hơn, ý thức khi phạm tội là chính mình đóng đinh Chúa thêm lần nữa.

Trái tim Chúa yêu thương

Khiêm nhường Ngài không nói

Chịu hy sinh tuyệt đối

Đền thay tội muôn dân

Tôi khẽ hát: *"Hồng ân Thiên Chúa bao la, muôn đời con sẽ ngợi ca danh Người..."*, rồi từ từ chìm vào giấc ngủ...

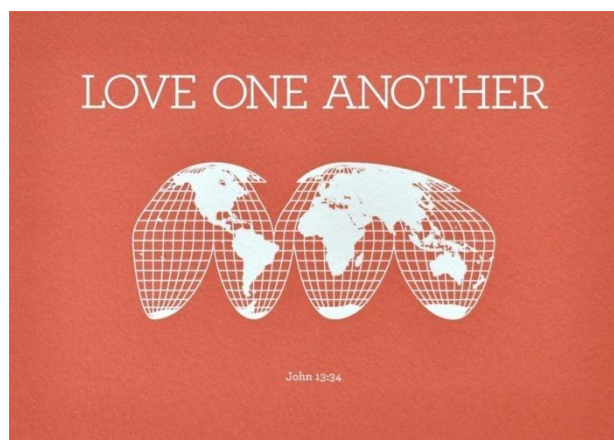
Khi tôi thức giấc, mặt trời đã lên cao. Một ngày mới đang bắt đầu...!

Người ta cứ dấu này

Fx Đỗ Công Minh

Mới đây, trên một tờ báo, tôi đọc được mẩu đối thoại giữa một vị linh mục và giáo dân: "*Có biểu tượng nào để nhận biết mình là một tín hữu?*". Có nhiều người bạn của tôi cũng đã tìm câu trả lời. Nào là phải đeo ảnh Thánh giá, nào là phải làm dấu Thánh giá trước khi ăn trong nhà hàng, trong quán ăn hay bất cứ nơi nào khác. Có người lại cho rằng trong Chứng minh nhân dân có ghi mục tôn giáo thì cứ đưa ra làm bằng chứng...

Bài Tin mừng Chúa nhật III Phục sinh có nêu việc các Tông đồ từ Emau trở về kể lại việc nhận ra Đức Kitô Phục sinh khi Ngài bẻ bánh. Phải chăng việc tường thuật lại việc đã gặp được Đức Kitô trong cuộc đời cũng là cách để mình chứng rằng

mình là một tín hữu? Các bạn của hai môn đệ, những người chưa gặp được Chúa Phục sinh thì không tin lời hai bạn mình cho đến khi Chúa hiện ra với các ông. Các ông sợ hãi, các ông kinh hoàng, vì quả thật từ ngàn xưa cho đến nay chưa hề có ai thấy người

chết sống lại và hiện về một cách công khai giữa thanh thiên bạch nhật như vậy. Phải chăng là MA như mọi người vẫn loan truyền? Lòng tin của con người vào Đức Kitô Phục sinh quả là không dễ dàng.

Con người ngày nay cũng không khác các môn đệ Chúa ngày xưa. Họ không dễ nhìn qua biểu tượng bên ngoài như đeo ảnh, làm một vài dấu hiệu nào đó để nhận ra một người có Chúa trong mình. *Chiếc áo không làm nên thầy tu*. Vậy tôi phải có cách nào để mọi người nhận biết Chúa?

Để người khác nhận biết mình là Kitô hữu hẳn không phải là để họ trầm trồ thán phục như một sinh viên tự hào được đeo phù hiệu một ngôi trường đại học danh tiếng mà anh ta theo học, hay như một nhân viên vinh dự mặc đồng phục của một công ty danh tiếng nơi anh ta đang công tác. Người Kitô hữu đích thực hôm nay không có chút danh giá nào trước mặt người đời, nhiều khi còn bị coi là phiền nhiễu, là cái gai với người khác. Họ thậm chí bị bách hại, bị săn đuổi như vẫn thấy tại một số nơi trên thế giới. Các môn đệ đã nhận ra Đức Kitô khi Người bẻ bánh, khi Người cùng đồng bàn với các ông và mở lòng trí

các ông để hiểu biết về Thánh Kinh, khi Người hạ mình phục vụ, thăm hỏi người yếu đau, chữa lành bệnh tật về tâm hồn, thể xác cho con người... Chính Đức Kitô đã giải đáp cho vấn nạn của vị linh mục kia khi hỏi: "*Có biểu tượng nào để biết ông là một người tín hữu?*", đó là "*mọi người sẽ nhận biết anh em là môn đệ của Thầy ở điểm này: là anh em có lòng yêu thương nhau*" (Ga 13, 35).

Xin cho chúng con luôn biết thể hiện là người tín hữu bằng những hành động cụ thể như Chúa đã làm là sống bác ái, yêu thương, và liên đới với mọi người, đồng thời biết bẻ "bánh thân mình" mà chia sẻ với anh em, chia sẻ vui buồn trong cuộc sống cùng với anh em. Đó chính là con đang sống chứng nhân Tin Mừng giữa lòng đời hôm nay. Amen.

Tài liệu học tập LÒNG CHÚA THƯƠNG XÓT rất mong sự đóng góp về bài vở và sự giúp đỡ của các nhà hảo tâm. Mọi thư từ, bài vở xin vui lòng gửi trước ngày 15 hàng tháng theo địa chỉ email: longthuongxotgp@yahoo.com hoặc pdinhvinh5409@yahoo.com.vn

Xin dùng chữ Unicode.

GIÁO DỤC VỀ TÌNH YÊU VÀ HÔN NHÂN

Giải Mã Tình Yêu

Gioakim Trương Đình Giai

Kỳ VI

Một ngộ nhận nữa là nghĩ điều làm cho ta bị thu hút nơi người ấy cũng sẽ là điều mình ưa thích sau này. Nhưng trong thực tế cuộc sống sẽ cho thấy điều ngược lại. Vì sự tương phản vốn hút nhau trong thời làm quen, nhưng lại đẩy nhau trong đời sống thực. Ví dụ tính cách người phung phí cảm thấy bị hút bởi tính cách tiết kiệm, nhưng khi sống chung thực sự, người phung phí cảm thấy thật khó chịu khi sống với người tiết kiệm, hoặc một người trẻ con ấu trĩ cảm thấy bị thu hút bởi một người trưởng thành chín chắn. Nhưng khi sống chung thực sự, họ lại cảm thấy rất khó chịu.

Một ngộ nhận nữa là nghĩ rằng tình yêu là một sự trao đổi song phẳng và cân xứng.

Bạn thường nghĩ rằng mình cho bao nhiêu sẽ nhận lại được bấy nhiêu, mình xử đẹp, sẽ được xử đẹp trở lại. Nhưng trên thực tế lại không xảy ra như vậy. Thông thường, mức độ yêu, và trưởng thành trong tình yêu giữa hai người không bao giờ cân xứng cả. Trong hai người, thể nào cũng có một người có tình yêu lớn hơn, hay trưởng thành hơn trong tình yêu so với người kia. Nhà thơ Xuân Diệu cảm nhận rất rõ điều này:

Yêu là chết ở trong lòng một ít

Vì mấy khi yêu mà chắc được yêu.

Cho rất nhiều song nhận chẳng bao nhiêu

Người ta phụ, hoặc thờ ơ, chẳng biết.

Bạn sẽ hụt hẫng dài dài nếu bạn mong chờ người bạn đời của bạn yêu bạn như bạn yêu người ấy. Càng tốt, càng hoàn

hảo, bạn lại dễ bị hụt hẫng. Vì là người tốt lành, hoàn hảo, bạn sẽ thường có khuynh hướng nghĩ ai cũng tốt lành, hoàn hảo như bạn. Nhưng trên thực tế không phải như vậy. Tạo hóa oái ăm thường lại để bạn gặp phải một người chẳng ra sao. Phải chăng là quy luật bù trừ. Con người vốn hoàn hảo nơi bạn lại càng khó chấp nhận sự bất toàn nơi người khác trừ ra bạn là thánh nhân. Chính vì đối với bạn, tốt lành và hoàn hảo là quy luật, là chuyện tự nhiên, nên bạn không thể tin, hay khó có thể chấp nhận sự bất toàn hay đúng hơn sự xấu lại có thể tồn tại nơi kẻ khác. Và bạn chỉ những mong đợi sự tốt lành, tử tế nơi người yêu của mình. Nhưng thực tế, người ấy không được như vậy. Và như thế, bạn sẽ khổ sở triền miên, sẽ hụt hẫng dài dài.

Không hẳn bạn xử đẹp với người bạn đời của mình bạn sẽ được xử đẹp trở lại, nhưng có khi lại ngược lại. Vì người ta không bao giờ cũng nghĩ và sống hợp lẽ phải đâu. Nếu người sống như thế, thì thế gian này đã là thiên đường từ lâu rồi. Người ấy không đối xử với bạn theo cách bạn nghĩ mà là theo cách người ấy nghĩ, theo như người ấy là.

Vì thế, nếu bạn là một người quá tốt lành, gần như hoàn hảo, tốt hơn hết là bạn đừng bận tâm đến chuyện yêu đương, hay nếu có bạn phải nghĩ rằng yêu không hẳn là cho và là nhận, là trước tiên là sự chấp nhận đối tượng như chính họ là, là chấp nhận có thể cho mà không nhất thiết phải nhận lại.

Một ngộ nhận khác là thần thánh hóa tình yêu, nghĩ rằng tình yêu là tất cả, có thể giải quyết mọi sự, trong đời sống hôn nhân gia đình. Ngộ nhận này thường xảy ra với những người có khuynh hướng lý tưởng hóa hay mơ mộng.

Không thể phủ nhận vai trò chính yếu của tình yêu trong đời sống hôn nhân gia đình nhưng nó không phải là tất cả vì con người vô cùng phức tạp, muôn màu muôn vẻ. Nơi một số người tình yêu chiếm chỗ nhất, nhưng nơi một số người khác tình yêu lại chiếm chỗ thứ yếu không quan trọng. Nhất là trong cuộc sống hiện nay, con người có rất nhiều thứ bận tâm đến độ có những người trong con tim họ gần như không có chỗ cho tình yêu. Hoặc có người thần thánh hóa tình yêu, có người lại phàm tục hóa tình yêu. Vì thế, trong cuộc sống thực tế lứa đôi, một

mặt ta phải làm sao vun trồng nuôi dưỡng cho tình yêu được lớn lên, vươn lên thành cây cao. Nhưng mặt khác ta phải quan tâm đến những nhu cầu, đòi hỏi của người bạn đời nhiều khi rất tầm thường và đôi khi xem ra vô lý đối với chính mình nhưng lại ít nhiều quan trọng đối với người ấy, và có tác động ngược lại với tình yêu.

Một ngộ nhận thường xuyên là bạn nghĩ rằng bạn có thể biến đổi người bạn đời theo ý muốn và mong đợi, dự phóng của bạn. Bạn thử nghĩ xem chuyện gì sẽ xảy ra khi cả hai cũng theo đuổi những ý muốn, những mong mỏi những dự phóng của riêng mình về người yêu nếu không là sự hụt hẫng cho cả hai. Bạn cho mình là ai khi bạn cho mình quyền biến đổi người bạn đời của mình và không cho người ấy được quyền làm vậy. và cho dù bạn có được cái quyền đó, bạn nghĩ bạn có thể biến đổi người bạn đời của mình được không? Kinh nghiệm bạn dạy cho bạn điều gì? Bạn thử nghĩ bạn có thể biến đổi được chính mình không? Chỉ cần một chút thật với lương tâm bạn đủ nhận ra đã bao nhiêu lần bạn tự đề nghị cho bản thân mình điều này điều nọ để thay đổi từ chuyện nhỏ nhất, từ những thói quen ứng xử thường ngày..., nhưng bạn đã thực hiện được hay chưa vậy? Hay bạn vẫn đang kéo lê thê từ năm này sang năm khác nguyên con người củ rích của bạn? Ấy là chưa nói đến quan niệm, tính cách, những gì ăn sâu bám rễ vào tâm hồn, con người của bạn. Nếu bạn chưa từng có thể biến đổi con người của mình sao bạn lại có thể nghĩ đến chuyện biến đổi một ai khác chứ? Chưa nói là bạn đang mâu thuẫn với chính mình, vì ngay cả điều bạn ước muốn và mong đợi hôm nay sẽ không hẳn tồn tại trong tương lai. Và có thể xảy ra là đến khi người bạn đời của mình biến đổi như bạn mong muốn thì bạn lại mong muốn điều khác mất rồi... Chưa nói là vì quen nhìn bạn đời của mình với cặp mắt kiếng thành kiến, cho dù người ấy có thay đổi bạn vẫn chẳng nhận ra. Thật ra tình yêu có khả năng biến đổi. Nhưng vấn đề là tình yêu nào kia? Và tình yêu thật nó sẽ biến đổi chính bạn trước hết, để rồi từ đó bạn mới có khả năng nhận ra sự biến đổi nơi người khác và làm cho nó lan sang người khác.

(Còn tiếp)

Hiệp thông

Cầu nguyện

- 440 Người xin tạ ơn Thiên Chúa, Mẹ Maria, Thánh cả Giuse đã thương xót bầu chữa, cứu giúp và nhận lời khẩn nguyện.
- 1.120 người nguyện xin Thiên Chúa là Cha giàu lòng thương xót ban bình an xuống cho gia đình.
- 630 người xin cộng đoàn LTX cầu nguyện cho được ơn như ý nguyện xin.
- 797 người xin cộng đoàn LTX cầu nguyện để Thiên Chúa giàu LTX ban ơn thánh hóa bản thân và gia đình, được trở về với Chúa.
- 440 người xin Thiên Chúa giàu LTX chữa lành những căn bệnh ung thư, hiểm nghèo phần hồn cũng như phần xác.
- 378 người xin cộng đoàn LTX hiệp thông cầu nguyện cho con em của các gia đình luôn khỏe mạnh, ngoan ngoãn và học giỏi.
- 156 người xin cộng đoàn LTX hiệp thông cầu nguyện cho các gia đình biết yêu thương, hòa thuận, hạnh phúc, và đoàn tụ với nhau.
- 230 người xin thánh hóa công việc làm ăn được ổn định.
- 128 người xin cộng đoàn LTX cầu nguyện cho được thi đậu đại học, đi thi có kết quả tốt, được vào học ở trường như ý muốn.
- 140 người xin có đủ điều kiện để trả hết nợ.
- 89 người xin ơn tín thác vào Chúa.
- 53 người xin ơn bền đỗ trong ơn gọi.
- 80 người xin ơn thêm đức tin.
- Xin CD hiệp dâng lời cầu nguyện cho các quý ân nhân còn sống hay đã qua đời luôn đón nhận được LCTX.

PHÒNG MẠCH MIỄN PHÍ

10 bệnh gây mệt mỏi

Nhân Hà

Nhiều người mệt mỏi không rõ nguyên nhân tại sao. Dưới đây là 10 bệnh có thể làm bạn cảm thấy như vậy.

Trong số 20 - 30% trường hợp mệt mỏi thì có nguyên nhân là từ một bệnh dưới đây. Nếu bệnh tật gây cho bạn sự mệt mỏi thì bạn sẽ cảm thấy đột ngột mệt mỏi hoặc ngày càng mệt mỏi hơn.

Nếu cảm thấy quá mệt khi đi bộ, làm việc, tắm hay đơn giản là mặc quần áo thì hẳn đó là một bệnh nghiêm trọng. Vậy sự mệt mỏi của bạn có phải là triệu chứng của một bệnh nào đó?

1. Suy nhược và u sầu

Cứ 10 người thì có 1 người bị suy nhược trong một giai đoạn nào đó. Rất nhiều người suy nhược phàn nàn rằng họ thấy mệt mỏi. Sự mất cân bằng trong các chất dẫn truyền thần kinh như serotonin có thể gây ra mệt mỏi, thờ ơ và có cảm giác đau đầu.

2. Bệnh thiếu máu

Thiếu sắt hay hồng cầu có thể khiến lượng oxy tới các tế bào giảm và nếu não, cơ bắp và một số bộ phận khác không đủ oxy sẽ khiến bạn mệt mỏi, đặc biệt là khi bạn đi bộ, hay làm việc gì cần tới thể lực.

3. Bệnh về khớp

Đặc điểm của các bệnh này, kháng thể chống lại chính cơ thể. Sự tấn công của hệ miễn dịch gây suy kiệt năng lượng cơ

thể. Bệnh về khớp gồm viêm khớp, thấp khớp, luput, sừng hóa da.

4. Trục trặc tuyến giáp

Tuyến giáp sản xuất ra các hormone quyết định tốc độ chuyển dưỡng của cơ thể. Nếu hormone tuyến giáp quá ít thì sẽ làm quá trình chuyển dưỡng chậm lại. Bạn sẽ cảm thấy mệt mỏi, da và tóc trở nên khô, xỉn và bạn có thể tăng cân do cơ thể chậm “đốt cháy” calo. Chân có cảm giác bị sưng và nhịp tim chậm lại. Bạn có thể cảm thấy mệt mỏi đến mức mà cơ thể bị suy nhược.

5. Tiểu đường và kháng cự insulin

Nếu bạn bị tiểu đường typ 1 hay typ 2 thì các tế bào trong cơ thể sẽ không có đủ năng lượng để thực hiện chức năng cơ bản. Chỉ một sự cố gắng nhỏ cũng đủ để làm bạn thấy mệt mỏi vô cùng.

6. Có vấn đề về huyết áp

Huyết áp cao hay thấp đều gây mệt mỏi. Một số loại thuốc huyết áp cũng có thể gây mệt mỏi. Mệt mỏi cũng là 1 triệu chứng quan trọng cho thấy thận có vấn đề nào đó như chức năng lọc thải trục trặc khiến huyết áp tăng cao và gây ra bệnh thiếu máu, làm bạn thấy mệt mỏi.

Huyết áp thấp thường khiến người mang bệnh bị chóng mặt và lơ đãng.

7. Những bệnh liên quan tới sốt và viêm nhiễm

Hầu hết các viêm nhiễm đều làm bạn cảm thấy ốm yếu, mệt mỏi, đặc biệt là khi chúng có kèm theo sốt.

Nếu bệnh ở nội tạng như phổi, tủy xương hay cơ tim, tình trạng mệt mỏi sẽ rất trầm trọng. Ví như các bệnh viêm màng trong tim, viêm cơ tim, viêm phổi không triệu chứng (thường gặp ở người già), HIV (kèm thêm giảm cân, tiêu chảy, viêm phổi, thiếu máu), lao và viêm gan.

8. Ngưng thở khi ngủ và có vấn đề về tai mũi họng

Viêm mũi mãn tính (dị ứng), viêm xoang, sưng amidan, ngưng thở khi ngủ đều có thể gây rối loạn giấc ngủ và làm giảm lượng oxy cung cấp cho các tế bào. Thậm chí bạn sẽ thường xuyên cảm thấy buồn ngủ, mệt mỏi và dễ cáu kỉnh.

9. Bệnh tim

Mệt mỏi có thể là dấu hiệu đầu tiên của một vấn đề nào đó ở tim, loạn nhịp tim, bệnh mạch vành và nhồi máu cơ tim.

Theo các nhà nghiên cứu ĐH Harvard (Mỹ), 71% phụ nữ mệt mỏi trong 1 tháng trước khi bị nhồi máu cơ tim và 43% trong khi có một cơn nhồi máu cơ tim nhẹ. Dấu hiệu quan trọng của chứng nhồi máu cơ tim ở bệnh nhân đái tháo đường là hơi thở ngắn, mệt mỏi và không đau đớn.

10. Những triệu chứng không nên bỏ qua

Một số triệu chứng kết hợp với những đợt mệt mỏi đột ngột có thể là dấu hiệu báo trước một bệnh nghiêm trọng nào đó. Đó có thể là tiếng chuông cảnh báo mà bạn cần hết sức lưu tâm khi đau ngực, thở gấp, các cơ bắp trở nên yếu ớt, có ý nghĩ tự tử.

Những biểu hiện này có thể là dấu hiệu của bệnh nhồi máu cơ tim, đột quỵ hay trầm cảm nặng. Hãy đến bác sĩ ngay lập tức. Hơi thở gấp, đặc biệt là khi bạn nằm xuống hay tập luyện, có thể là dấu hiệu của bệnh mạch vành hay các bệnh liên quan tới phổi.

Sụt cân đột ngột có thể là dấu hiệu của bệnh ung thư, tiểu đường, bệnh liên quan tới tuyến giáp, viêm nhiễm mãn tính.

Sốt và đổ mồ hôi đêm có thể là dấu hiệu của một viêm nhiễm nghiêm trọng chẳng hạn như HIV, sốt Malta, tuberculosis, hay endocarditis.

Da vàng hay xám hoặc mắt vàng có thể biểu hiện của thiếu máu hay viêm gan.

Một số biểu hiện khác chẳng hạn như nhìn 1 hóa 2, mắt mờ, nổi gân ở cổ, da mất cảm giác, đau ở vùng dạ dày, yếu cơ, lởm ở tay/nách/háng, xuất huyết... cũng cần đi khám ngay.

Mục Lục

✠ Chúc mừng Bốn mạng	02
✠ Lá Thư Linh Hưởng	
◆ Tình yêu của Thánh Tâm Chúa Giêsu...	04
✠ Sống Lời Chúa	07
✠ Học hỏi Linh Đạo	
◆ Tìm hiểu TĐ Thiên Chúa Giàu Lòng XT (Bài 2)	16
◆ LCTX trong Thánh kinh (kỳ IV)	20
✠ Bài Học Từ Cuộc Sống	
◆ Chuyện giàu - nghèo	24
✠ Sinh nhật thánh Gioan Tẩy Giả	28
✠ Tháng 6: Kính Thánh Tâm Chúa Giêsu	29
✠ Những Lời Khôn Ngoan	34
✠ Diễn Đàn	
◆ Đau khổ - Gian truân...	36
◆ Tình yêu diệu kỳ	40
◆ Giáo họ Thánh Mẫu 3 tạ ơn LCTX	47
◆ Lòng nhân	48
◆ Còn lại trong tôi	51
◆ Người ta cứ dấu này	55
✠ Giáo dục về tình yêu và hôn nhân (kỳ VI)	57
✠ Hiệp Thông Cầu Nguyện	60
✠ Phòng mạch miễn phí	
◆ 10 bệnh gây mệt mỏi	61

